

አያሁብ አንባቢ
(1957 ዓ.ም.)

የስእለት ሚስት
(1965 ዓ.ም.)

ዶሪስ ብራዎን ፋርገር፣ ልንዱ ጃንስ እና ዳዎን
(አለታ ወንድ 1966 ዓ.ም.)

የሙሉ ወንጌል አማኞች ጸሎት ቤት
(ዶር.ጋ ዓለም፣ 1968 ዓ.ም.)

ዕለቱ መጋቢዎች ፤ ከግራ ወደ ቀኝ አቶ በቀለ ወ/ኪዳኑ አቶ ዓባይ ኃይሉ
አና ወንጌላዊ ጌዴዎን ተስፋዬ (ጥቅምት 26 ቀን 1993 ዓ.ም.)

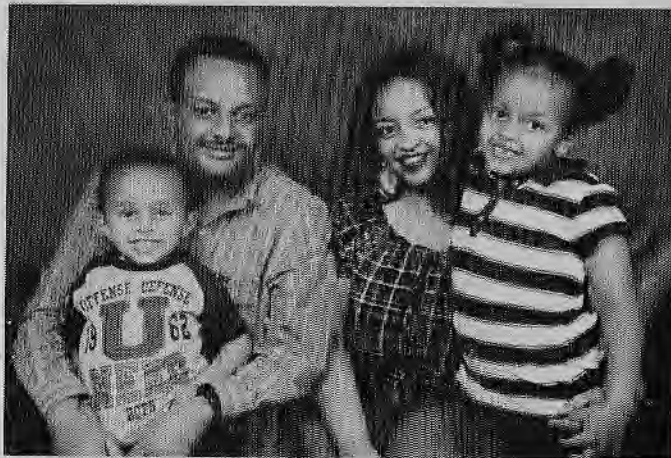
ወ/ሮ ገዥ ሀብተ ማርያም
(1977 ዓ.ም.)

ዮሴፍ ይድነታቸው
(2004 ዓ.ም.)

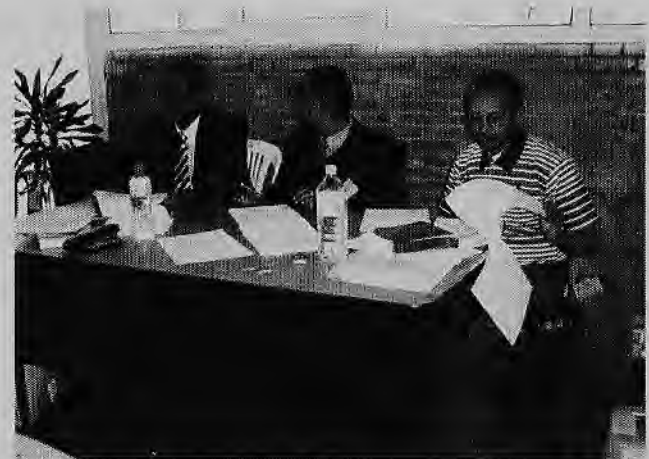
ሬቱል ወንድም አገኘሁ፡ ካሣ ኃ/ ጊዮርጊስ፡
ባስልኤል እና አበጋኤል ካሣ (2004 ዓ.ም.)

ጌዴምን አሉላ፡ የትናየት መንግሥቱ፤
ገለዓድ እና ጌልጌላ ጌዴምን (2004 ዓ.ም.)

የልዩ ጠቅላላ ጉባዔው ሰብሳቢ እና ቡድናቸው
(አቶ መሐጌታ ዘውዴ፡ ቄስ ዓለሙ ሼጣ እና አቶ መሐቱ በላቸው)

ከሦስቱ ተቋማት የተውጣጣው የልዩ ጠቅላላ ጉባዔው ቃለ ጉባዔ የኾነ ቡድን
(አቶ ዓይናለም ሃይማኖት፡ አቶ ሰሎሞን ከበደ እና አቶ ከበደ ሉሌ)

ዕርቁን ያጸደቀው ልዩ ጠቅላላ ጉባዔ በከፈለ

ዕርቁን ያጸደቀው ልዩ ጠቅላላ ጉባዔ በከፈለ

ዕርቁን ያጸደቀው ልዩ ጠቅላላ ጉባዔ በከፈለ

ዕርቁን ያጸደቀው ልዩ ጠቅላላ ጉባዔ በከፈለ

ምዕራፍ ዘጠኝ

“ልብማ ልባሙ”

ዱሮ ከአባቴ ጋር መንገድ ሰንሄድ፤ ከዘራውን በቀኝ እጁ እያሸከረከረ፤ ዝግ ባስድምፅ ሲያንጎራጉር አሰማዋለሁ። ከግጥሞቹ ሁለት ሦስት ያህሉ በውስጤ ቀርተዋል። አንዱ ይኸው -

ልቤማ ልባሙ ሄደ ገሰገሰ፤
ዐይኔ በሰንፍናው ቀረ እያለቀሰ።

ካደግሁ በኋላ፤ ብዙ ዘፋኞች ይህንን ሲሉት ሰምቻለሁ። ግጥሙ በእያንዳንዱ ሰው ሕይወት ውስጥ ያሉትን ሦስቱን የጊዜ ቋቶች ያካትታል። ልብ ሄዷል - ወደ ፊት፤ ገና ወዳልተደረሰበት። ዐይን ቀርቷል - ዛሬ ላይ፤ አሁን ካሰበት ላይ - ተተክሎ። ደግሞ ያስቅሳል። የሚያስቀስውም የትናንትናው ሰንፍናው ነው - ነገን ማየት፤ ልቡን መከተል፤ አለመቻሉ። ትናንት - ዛሬ - ነገ። ሦስት የሰው ሁሉ የሕይወት ቋቶች። እርስ በርሳቸው የተሳሰሩ። አንዳቸው ያለ ሌላቸው የሌሉ።

ስምኑን የማይከ ቢከልን “GROWING IN THE PROPHETIC” እያነበብኩ ነበር። ማይከ በካንሳስ ከተማ የሚገኘው የኢንተርናሽናል ሃውስ አፍ ፕሬዩር መሥራች እና ዳይሬክተር ነው። በእኔ እጅ ያለው በ2008 የታተመው ሁለተኛው የመጽሐፉ እትም ነው። በዚያን ጊዜ 500 የሚሆኑ የሙሉ ጊዜ አገልጋዮች፤ 1,000 የሚሆኑ ተስማማጅ ተማሪዎች (INTERNS) ነበሩት። እያንዳንዳቸው በላምንት 50 ሰዓታት ያህል በአገልግሎት ላይ ያሳልፋሉ። የየራሳቸውን ወጭ በየራሳቸው ይሸፍናሉ። በኢንተርናሽናል ሃውስ አፍ ፕሬዩር በላምንት ሃያ አራት ሰዓት ይጸሰያል። ስለ ሪቪይቫል ነው የሚጸለየው። ትንቢታዊ አገልግሎትም ይሰጣል። ተለማማጅ ተማሪዎቹ ስለ ትንቢት አገልግሎት በተሞከረ ይማራሉ።

የቢከልን መጽሐፍ ሳነብብ የተሰማኝ የቁጭት ስሜት ነው - “ምነው ይህንን ከ20 እና ከ25 ዓመታት በፊት ዐውቄው ቢሆን ኖሮ” የሚል። ለእኛ “ከላሲካል ጴጌጤቆስጤአዊነት” ማለት በልሳን መናገር ብቻ ሆኖ ቀርቷል። አሁን ሳየው አንኳን እኛ፤ ለጴጌጤቆስጤአዊው ልምምድ ከተጋለጥን ገና 50 ዓመት ብቻ የሆነን ቀርቶ፤ 112 ዓመታት ያለፏቸው አነርሱም ገና “ተማሪዎች” ናቸው። ትልቁ ልዩነታችንም እዚህ ላይ ነው - አነርሱ ይማራሉ። ስንት እና ስንት በልምምዱ የበሰሉ ሰዎች እያሏቸውም። ስንት እና ስንት መጻሕፍትም በየዓመቱ እየተጻፉ። ስንት እና ስንት ስህተቶችም እየተሠሩ። እኛ ግን ዐውቀነው የጨረሰነው እንመስላለን። ጉጉት የለንም።

መንፈስ ቅዱስ የክርስቶስን ቤተ ክርስቲያን እንዴት ወዳለ ከፍታ ይሆን ይዟት እየወጣ ያለው? ምነው አልቆጭ? ስነገሩ እኔ የማይከ ቢከልን መጽሐፍ ሳነብብ ብቻ አይደለም እንደዚያ የተሰማኝ። የቢል ሐሞንን መጻሕፍትም ባነበብኳቸው ጊዜ እንደዚያው ተሰምቶኛል። አሁን በቅርቡ የዚያ ከሌመንትን “CALL ME CRAZY but I’m hearing God” በማነብበትም ጊዜ እንደዚያው ተሰምቶኛል። የአፍሪቃውን ነቢይ፤ የቲ. ቢ. ጆሽዋን ፕሮግራሞች በቴሌቪዥን በተከታተልኩ ቁጥርም የሚሰማኝ ስሜት እንደዚያው ያለ ነው።

ከላይ የጠቀስኩት የእማርኛ እንጉርጉሮም የቁጭት ነው። በአስራኤል “የነቢያት ማኅበር” የሚባል ነበረ - ከሳሙኤል ዘመን ጀምሮ እስከ እነ ኤልሳዕ ዘመን ድረስ (2ኛ. 9፤1)። ሳሙኤል ሳይጀምረው እንዳልቀረ ነው የሚታመነው። ዳዊትንም ለአጭር ጊዜ ሥልጠና ወደዚያ ወስዶት ነበር (1ኛ. 19፤18-24)። ዳዊት ከሕይወቱ እና ከአገልግሎቱ “ነገ” ጋር የተዋወቀው (ሐዋ. 13፤36) በዚያ ሳይሆን አይቀርም። እቤቱ ቢቃል እና በተሞከረ የሚያስተምሩንን ሰዎች እባክህን ስጠን! አቤቱ ለእኛም መማር የሚወድ ማንነት እባክህን ስጠን!! አቤቱ ካለንበት ከዚህ ሽለቆም ውስጥ እባክህን አውጣን!!!

ስንት ዓመት ቢኖር?

“ኖ” ትጠብቃለች። ባለፉት ስምንት ምዕራፎች ስለ ትናንትናየ፤ ግፋም ቢል ትንሽ ስለ ዛሬዬ፤ ነው ያወራሁት። በዚህ በመጨረሻው ምዕራፍ፤ ስለ ሦስተኛው የሕይወት ቋት ትንሽ መናገር ያስፈልገኛል። ጠቢቡ ስሎሞን፤ “ሰው ምንም ያህል ብዙ ዓመት ቢኖር ... ጨስማዎቹንም ቀናት ያስብ፤ አነርሱ

ይበዛሉና ...” ብሏል (መክ. 11:8)። ከሞት በኋላ ስላለው ጊዜ ማለቱ ነው። እውነቱን ለመናገር፤ ከሞት በኋላ ያለው ጊዜ እያላበሰኝም። ምክንያቱም “ዘሀለው ምላሌሁ ወልድ በቱ ሕይወት፤ ወዘለ ኢሁሎ ምላላ ወልድ እግዚአብሔር አልበቱ ሕይወት” (ልጁ ያለው ሕይወት አለው፤ የእግዚአብሔር ልጅ የሌለው ሕይወት የለውም) ተብሎ ተጽፎአልና (1ዮሐ. 5:12)።

“ከእንግዲህ በኋላ በምድር ላይ ለንት ዓመት እኖራለሁ?” ብዬ አለቤ ዐውቃለሁ። እንዲያውም ከዚያም አልፎ፤ “የምድር ላይ ዕድሜዬ ለንት ዓመት ቢሆን ይሻለኛል?” ብዬም አለቤ ዐውቃለሁ። የዕድሜዬን ጣራ እስከ መወሰንም ድረስ ሄጃለሁ። ያንን የወሰንኩት ግን መቼ እና እንዴት እንደ ሆነ በትክክል አላስታውሰም። ሆኖም ይህችን ክፍል ለመጻፍ ማስታወሻዬን ላገላ ብጥ DECEMBER 01፤ 1995 (ኅዳር 21/88) የጻፍኩትን እንድ ጸሎቴን አግኝቻለሁ። እንዳንድ ጊዜ በጽሑፍ እንደምጸልይ በምዕራፍ አንድ ውስጥ ተናግራ አለሁ። እንደ ወረደ ነው የጻፍኩት። እንደዚህ ይላል -

“Friday፤ 3:00 A.M. ጌታ ሆይ፤ እምላኬ ሆይ፤ መድኃኒቴ ሆይ፤ አባቴ ሆይ፤ እረኛዬ ሆይ፤ አመለግንሃለሁ። አልዋሽህም፤ It hurts. ግን ሐኪሜ እንተ ነህ። በእጆችህ ውስጥ ነኝ። እምንሃለሁ። Go ahead and deal with me. I still want to live the 21 years - until I become 75. I still want to preach the Gospel of Jesus Christ. If this - which I want - is not your will for me, then there is, for me, no purpose in life. You may as well call me home. ጌታ ኢየሱስ ሆይ - እወድሃለሁ። ፍቅሬን ከወረት አጥራው። አመለግንሃለሁ። የሕይወቴ ገሎች እነሆ በፊትህ፤ እነሆ በእጅህ። ምስጋናቸውን ተቀበል። ከእንግዲህ ተመልለው ሙሉ ሽክላ መሆን ይችሉ እንደሆን አላውቅም። ሙሉ ሽክላ መሆን አስፈላጊ ላይሆንም ይችላል። ጌታ ኢየሱስ ሆይ! በሥጋዬ ካለ ድካም ጠብቀኝ። ከሁለተኛ ጋብቻ ጠብቀኝ። ከሁለተኛ ቃል ኪዳን ጠብቀኝ። እራሴን አላምነውም። እንተን ግን እምንሃለሁ። ፈጽመህ ጠቅልለኝ። ስለ ከበረው፤ በሕይወቴም እንዲከብር ስለምፈልገው፤ ስለ ሰምህ ብለህ፤ አሜን።”

ይህ የትዳራ መፍረስ ያጠላበት ጸሎት ነው። የተጸለየውም የገነትን ውሳኔ ከሰማሁ ከአንድ ወር ገደማ በኋላ ነው። የዕድሜዬን ጣራ በተመለከተ

የወሰንኩት ውሳኔ ከዚያ ቀደም ሲል ለመሆኑም ፍንጭ ይሰጣል - “I still want ...” ይላልና። በተለያዩ አጋጣሚዎች ስለዚህ ውሳኔዬ ስናገር የሰሙኝ ለዎች ሁሉ ማለት ይቻላል፤ ተቃውመውኛል። ለምን እንደሚቃወሙኝ ግን አይገባኝም። ብዙ ነገሮችን ከእግዚአብሔር እንለምን የለም እንዴ? ልክ እንደዚያው፤ እኔ ደግሞ የዕድሜዬን ጣራ ወሰኜ፤ “ይህንን ያህል ዕድሜ ነው እንድትሰጠኝ የምፈልገው” ብለው፤ ምንድነው ችግሩ?

እንደኛ በመጽሐፉ ውስጥ ለሰው ልጆች የተቀመጠላቸውን የዕድሜ ጣራ አልጣለኩም (መዝ. 90:10)። ሁለተኛ “ከጠየቅሁት ብታሳንሽ ወይም ብታሰበልጥ አልቀበልህም” አላልኩም። እንደዚያ ልለውም ደግሞ አልቻልኩም። ሦስተኛ “በእኔ ብትኖሩ ቃሎቼም በእናንተ ቢኖሩ፤ የምትፈልጉትን ማንኛውንም ነገር ለምኑ፤ ይለጣችኋልም” ብሏል (ዮሐ. 15:7)። በጥቅሉ ውስጥ ያለውን ቅድመ ሁኔታ ማሟላቴን አርግጠኛ ባልሆንም፤ የምፈልገውን ግን ለምጽዋለሁ። አራተኛ እግዚአብሔር አባቴ ነው። የዕድሜ ነገር ደግሞ - ቢያጥርም ቢረዝምም - ዋና ነገር ነው። ስለዚህ ዋና ነገር እንዴት ነው አባቴን የማልለምነው? እምስተኛ የእግዚአብሔር መንፈስ ለቅዱሳኑ የጸሎት ርእሰ እንደሚለጣቸው ከቃሉ ብቻ ሳይሆን (ፊል. 2:13)፤ ከልምድም ጭምር ዐውቃለሁ። ይህ የጸሎት ርእሰ ለእኔ በእግዚአብሔር የተሰጠኝ ቢሆንስ? ጠብቀን ማየት ብቻ ነው ያለብን።

ምን ቢሠራበት?

‘ሠ’ ትጠብቃለች። ትልቁ መጽሐፍ እንደሚለው፤ ላልዳኑ ለዎች እግዚአብሔር ዕድሜ የሚሰጣቸው ወደ ንስሐ እንዲደርሱበት ነው።

“... ወይስ የእግዚአብሔር ቸርነት ወደ ንስሐ የሚመራህ መሆኑን ላትገነዘብ፤ የቸርነቱን፤ የቻይነቱን የትዕግሥቱን ባለጠግነት ትንቃለህን?” (ሮሜ 2:4) “... እንዳንድ ሰዎች የዘገየ እንደሚመስላቸው ጌታ የተሰፋ ቃሉን ለመፈጸም አይዘገይም፤ ነገር ግን ማንም እንዳይጠፋ ፈልጎ፤ ሁሉ ለንስሐ እንዲበቃ ስለ እናንተ ይታገሃል” (2ጴጥ. 3:9)።

ለዳኑ ለዎች ደግሞ እግዚአብሔር በምድር ላይ ዕድሜ የሚጨምርላቸው ለእገልግሎት፤ ማለትም ለክርስቶስ ከብር እና ለቅዱሳኑ ጥቅም ነው።

“... ዛሬም በሕይወትም ሆነ በሞት ከርስቶስ በሥጋዬ እንዲከብር ሙሉ ይፍረት ይኖረኛል። ለእኔ፥ መኖር ከርስቶስ ነው፤ ሞትም ማትረፍ ነው። በሥጋ ከቆየሁ፥ ፍሬያማ ተግባር ይኖረኛል፤ ነገር ግን የትኛውን እንደምመርጥ አላውቅም። በእነዚህ በሁለቱ አጩነታለሁ፤ ልሄድ፥ ከከር ስቶስም ጋር ልሆን እናፍቃለሁ፤ ይህ እጅግ የተሻለ ነውና። ነገር ግን በሥጋ መኖሩ ለእናንተ ይበልጥ አስፈላጊ ነው። ይህን በማስተዋል፥ በእምነት እንድታድጉና ደስ እንዲላችሁ፥ በሁላችሁ ዘንድ እንደምቆይና እንደምኖር ተረድቻለሁ” (ፈል. 1፥20-25)።

ሐዋርያው ጳውሎስ የመጀመሪያው የሮም አስራቱ ለምን እንዳጠረለት (ሐዋ. 28፥30-31)፥ ለምንሰ በሁለተኛው አስራቱ ጊዜ እንደ ሆነው የሞት ፍርድ እንዳልተፈረደበት (2ጢሞ. 4፥6) እሁን እንረዳለን። ከመሞቱ ይልቅ፥ በሥጋ መኖሩ፥ ለሚያገለግላቸው አብያተ ክርስቲያናት ሁሉ ይበልጥ አስፈላጊ ስለ ነበረ ነው። ስለዚህም እንደሚቆይና እንደሚኖር መረዳቱን ይነግራቸዋል። ይህንን ደብዳቤ ለፊልጵስዩስ ቤተ ክርስቲያን ከጻፈላቸው በኋላ አራተኛውን የወንጌል አገልግሎት ጉዞውን አድርጓል። አንደኛ ጢሞቴዎስን እና ቴቶን ጽፏል። ከዚያም የመጨረሻ አስራቱን ታስሮ እያለ ሁለተኛ ጢሞቴዎስን ጽፏል።

የሚቀርቡንን ብዙ ሰዎች ጠርቼ እግዚአብሔር ያደረገልንን ቸርነት ለመመስከር ከብዙ ጊዜ በፊት ጀምሮ ፍላጎት እንደ ነበረኝ፥ ስለዚያ የምስክርነት ጊዜ ሳስብ እና ሰጸልይ እንደ ቆየሁ፥ በመጨረሻ ግን ሳይሳካልኝ እንደ ቀረ፥ በምዕራፍ አምስት እውስቻለሁ። እርግፍ አድርጌ ተውኩት ማለት ነው። ምስክርነቴን በመጽሐፍ መልክ የማውጣት አሳብ ወደ እኔ ሊመጣ የጀመረው ግን ቆይቶ ነው። የዓርብ፥ ጥር 30 ቀን 1997 ዓ.ም. ማስታወሻዬ እንደዚህ ትላለች፤

“ጌታ ሆይ! ያንተን አሳብ አላውቅም። ያንተ አሳብ ከለው አሳብ ለማይ ከምድር ከፍ እንደሚል እንዲሁ የራቀም፥ ከፍ ያለም ነው። በእኔ ውስጥ ያለው አሳብ ግን፥ አንተ ዕድሜ ብትሰጠኝ፥ በሚቀጥሉት 10 እና 12 ዓመታት ውስጥ ሦስት መጻሕፍት ለመጻፍ እና ‘ሪቪይቫል’ የሚለውን መጽሐፈን revise ለማድረግ ነው። ይህ የአንተ አሳብ ከሆነ፥ በውስጥ ጤም ያደረግኸው አንተ ከሆነክ፥ የምጽፍበትን እና የማሳትምበትን environment ፍጠርልኝ”

በጸሎቴ ውስጥ፥ የምጽፋቸውን ሦስት መጻሕፍትም በስም ጠቅሻለሁ። በስም ከጠቀስኳቸው ከሦስቱ መካከል አንዱ “ትውስታ” ነው። ጸሎቱ ላይ በሦስተኛ ተራ ቁጥር ነበር የተጠቀለው። እሁን ግን የመጀመሪያው ሆኗል። በማስታወሻዬ ላይ ተጽፎ ያገኘሁት፥ በዚህ ጉዳይ ላይ የጸሊይኩት ሁለተኛው ጸሎት፥ ዓርብ ሚያዝያ 07 ቀን 1997 ዓ.ም. ነው የተጸለየው። ያን ዕለት እኅት (እሁን ወንጌላዊት) አበበች ዓሰሙ የሆነች አኅት ያየችልህ ነው ብላ የሆነ ሕልም ነግራኝ ነበር። ማስታወሻዬ ላይ እንደዚህ ብዬ ጽፌ አግኝቻለሁ -

“... ለሕልሙ አንኳን ከብደት አልሰጠሁትም። ይልቅህ የጸሎት ጥያቄዬን በጥቅስ አለደግፌ ልጻፍ፡- ‘አምላክ ሆይ፤ ሳረጅና ሰባብትም አትተወኝ፤ ከንድህን ለመጭው ትውልድ፥ ኃይልህን ኋላ ለሚነሣ ሕዝብ ሁሉ እስከ ምገልጽ ድረስ’ (መዝ. 71፥18)። ለትውልድ የሚነገር ነገር የሚነገርበት መንገድ ደግሞ ጽሑፍ ነው። ‘ወደ ፊት የሚፈጠር ሕዝብ አግዚአብሔርን ያወድስ ዘንድ፥ ይህ ለመጭው ትውልድ እንዲህ ተብሎ ይጻፍ፤’ (መዝ. 102፥18)። አቤቱ ጌታ ሆይ! ያደረግህልኝን ያንን ሁሉ ምሕረትና ቸርነት ከኋላዬ ለሚመጣ ትውልድ በመጽሐፍ መልክ እንድ ተውለት ፈቃድህ ይሆንልኝ ዘንድ እለምናለሁ። ይህንንም ማድረግ የምችልበትን ጤና፥ ሰላም እና የተመቻቸ ሁኔታ እንድትሰጠኝ እለምን ሃለሁ፤ በጌታ በኢየሱስ ስም፤ አሜን”

ምስክርነቴን በመጽሐፍ ስለ ማውጣት ጉዳይ፥ ማስታወሻዬ ላይ ተጽፎ ያገኘሁት፥ ቀጥሎ የጸሊይኩት ጸሎት ያለው ዓርብ ጥቅምት 24 ቀን 1999 ዓ.ም. ነው።

“ጌታ ሆይ! ልመናዎች አሉኝ። አለምንሃለሁ። አንተን ያልለመንኩ ማንን አለምናለሁ? ከብር ሁሉ ለሰምህ ይሁን! አወድሃለሁ። ዕድሜዬ እያለቀ ነው። ያሳስባኛል። የሚያሳስበኝ መሞት ስለምፈራ አይደለም። ወደ አንተ መምጣት የምወደው፥ ደስ የሚለኝ፥ እንጂ የሚያሳስበኝ እና የሚያስፈራኝ አይደለም። የሚያሳስበኝ ፈቃድህ፥ የዘላለም ዕቅድህ፥ በሕይወቴ ተፈጽሞ ተጠናቀቀ ወይ? የሚለው ጥያቄ ነው። ያደረግህልኝ ብዙ ነው። ያስተማረከኝም ብዙ ነው። ከኋላዬ ለሚመጡ ሳልነግራቸው ልለፍ ወይ? የሚለው ጥያቄ ነው። ለመጻፍ እፈልጋለሁ። ጌታ ሆይ! ጊዜ ለጠኝ። ኮምፒውተር አስተምረኝ። ሁኔታዎቼን አመቻችልኝ። ስፖንሰር

እዘጋጅልኝ፡፡ እንተ ብትፈቅድ እነዚህ ከፊቴ ያሉ ዐሥር ዓመታት ያህል የምጽፍባቸው ዓመታት ይሁኑ፡፡ ከብሩ ደግሞ ሰአንተ ብቻ ይሁን፡፡ በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም - እሜን፡፡”

ከላይ የጠቀሰኳቸው እነዚህ ጸሎቶች ማስታወሻዬ ላይ ተጽፈው ያገኘኋቸው ናቸው፡፡ እነዚህን ጸሎቶችን የጻፍኳቸው፣ እግዚአብሔር በሚያውቀው፣ ለዚህ ጊዜ አስቤኢቸው አይደለም፡፡ ማለቴ አንድ ቀን በዚህ ጉዳይ ላይ በምጽፈው መጽሐፍ ውስጥ በማስረጃነት አጠቅሳቸዋለሁ ብዬ አይደለም፡፡ በፍጹም፡፡ አሁን ነገሩ እንደዚያ ሆኖ ሳገኘው፣ ተገርሜአለሁ፡፡

መጽሐፍ ስለ መጻፍ ጉዳይ፣ ከእግዚአብሔር የተቀበሉትን መልእክት የነገሩኝ አራት ወንድሞችም አሉ፡፡ ከእነዚህም የመጀመሪያው ወንድም ራእዩን ያየው፣ እኔ እዚህ ከመዘገብኩት ከመጀመሪያው ጸሎቴ ሦስት ወራት ቀደም ብሎ፣ ማለትም ጥቅምት 29 ቀን 1997 ዓ.ም. ነው፡፡ ያው ወንድም፣ በዚያው ዓመት የካቲት 06 ቀን፣ በዚያው ጉዳይ ላይ፣ ሁለተኛ ራእይ አይቷል፡፡ ከዚያ ወንድም ጋር እንተዋወቃለን፡፡ ሆኖም ራእዮችን በሚያያቸው ጊዜ እኔ አብሬው አል ነበርኩም፡፡ የእርሱም፣ የእኔም ወዳጅ ከሆነው ከወንድም በዛብህ ወርቅነህ ጋር አብረው ሲጸልዩ ነው ሁለቱንም ራእዮች ያያቸው፡፡ የመጀመሪያውን ራእይ ጽፎ በወንድም በዛብህ እጅ ልኮልኛል፡፡ ሁለተኛውን ወንድም በዛብህ አራሱ ነው ጽፎ የሰጠኝ፡፡

ያ ወንድም እና ወንድም በዛብህ በየማለዳው፣ ከአካላዊ አንቅስቃሴ በኋላ፣ እየተገኙ መኪናቸው ውስጥ ይጸልያሉ፡፡ በተጠቀሰው ማለዳ ሲገናኙ፣ ያ ወንድም “ሰሞኑን ጋሽ በቄ በልቤ ላይ አለ፡፡ አልሄድልህ አለኝ፡፡ አስቲ እንጸልይለት” ይላል፡፡ ሌላውን ከላከልኝ ማስታወሻ ልጥቀስው፡-

“ስለ አንድ የምናውቃቸው የቤ/ክ መጋቢ እንደንጸልይ መንፈስ ቅዱስ ባሳሰበን መሠረት በጸሎት ላይ ነበርን፡፡ እየጸለይን እያለን ሰውዬውን መንፈስ ቅዱስ በራእይ አሳየኝ፡፡ የራሳቸው ጸጉር በሙሉ ነጭ ነው፡፡ በጣም ረዥም ነጭ ጸም ወደ ታች ወርዶ ይታያል፡፡ ልክ ጸማቸውን የሚመስል ነጭ ረዥም ጭራ በእጃቸው ይዘዋል፡፡ ኩርምት ብለው በንዝግና በትካዜ ስሜት እና በተመስጦ ውስጥ ናቸው፡፡ ዐይናቸውም ዕንባ አቅርጽል ... የምታየው የዘመኑ ቤተ ክርስቲያን እና የሕዝቤ ሁኔታ ነው፡፡ እንደዚህ ያስጠላል፡፡ በዚህ መካከል የተመለከትኩው ሰው

የተከዘበትና ያዘነበትም ይህ ሁኔታ ነው፡፡ እርሱ ይህንን የቤቴን ሁኔታ፣ እኔ የማደርገውንም ለትውልድ እንዲነግር ያስቀመጥኩት ሰው ነው፡፡”

ያየውን ነገር ላለመናገር ስል ነው ጠቃጠቆ አድርጌ ያለፍኩት፡፡ እንደ ተባለ ውም የሚያስጠላ ነገር ነው፡፡ ሦስተኛው መልእክት የመጣው ኅዳር 12 ቀን 2001 ዓ.ም. ሦስት ሆነን ለጸሎት በተገናኘንበት አንድ ኅብረት ላይ ነው፡፡ መልእክቱን ያመጣው ሰው ሊያገለግለን ተጋብዞ የመጣ፣ የመሠረተ ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን አገልጋይ ነው፡፡ ከዚያ ወንድም ጋር ከዚያን ቀን በፊት ጨርሶ አንተ ዋወቅም - በመልከም፣ በስምም፡፡ አራተኛው መልእክት የመጣበትን ቀን አልጻፍኩትም፡፡ ነገር ግን በሰኔ ወር 2001 ዓ.ም. ውስጥ እንደ ሆነ አርግጠኛ ነኝ፡፡

ጊዜውን አርግጠኛ ለመሆን የቻልኩት፣ በልጅነቷ ለኢጋንንት ተሰጥታ የነበረች አንዲት የቤት ሠራተኛ ነበረችን፡፡ ምንም እንኳን አሁን በጌታ ብትሆንም፣ ብርቱ የሆነ የርኩሳን መናፍስት ውጊያ ነበረባት፡፡ በዚያን ሰሞን ታዲያ፣ “አንደርቢ” በሚባለው የርኩሳን መናፍስት አሠራር፣ በቤታችን ጣራ ላይ የድንጋይ ናዳ ይወርድ ነበረ፡፡ ጊዜውን በትከክል ዐውቀዋለሁ፡፡ በዚህ ጉዳይ ለመጸሰይ ከአካት ገነት ከበደ ጋር አብሮ ወደ ቤታችን የመጣ አንድ የመካነ ኢየሱስ ቤተ ክርስቲያን አገልጋይ ነው መልእክቱን ያመጣው፡፡

አምስተኛው እና የመጨረሻው መልእክት የመጣው ዓርብ ታሕሣሥ 16 ቀን 2002 ዓ.ም. ሲሆን፣ መልእክቱ የመጣው (ሰምን እንደ ሆነ አላውቅም) አሁንም ወንድም በዛብህ ወርቅነህ እና አንድ ሌላ ወንድም አብረው ሲጸልዩ ነው፡፡ መልእክቱን የተቀበለው ወንድም የሙሉ ወንጌል አማኞች ቤተ ክርስቲያን አገልጋይ ነው፡፡ ሆኖም የእኔ አጥቢያ አገልጋይ ሰላይደስ፣ እኔ አላውቀውም፡፡ በሌላ ጊዜ ተገናኝተን እርሱ ከብዙ ዓመታት በፊት ጀምሮ ያውቀኝ እንደ ነበረ ነግሮኛል፡፡

ይኸኛውንም መልእክት ስልክ ደውሎ የነገረኝ ወንድም በዛብህ ነው፡፡ ሁለተኛውን፣ ሦስተኛውን እና አራተኛውን መልእክቶች መናገር እያስፈልገኝም፡፡ “ሁሉን ቢናገሩት ሆድ ባዶ ይቀራል” ስለሚባል አይደለም፡፡ ሌላ ነገር አብሮት ስላለ እና ያ ሌላ ነገርም አሁን እየጻፍኩት ካስሁት ጉዳይ ጋር ግንኙነት ስለ ሌለው ብቻ ነው፡፡ የመጨረሻው ግን የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ ነው - ኤርምያስ 36፡4፡፡ እንደዚህ ይላል፡-

“ኤርምያስም የኔርያን ልጅ ባሮከን ጠራው፤ ባሮከም እግዚአብሔር የተናገረውን ቃል ሁሉ ከኤርምያስ እፍ ተቀብሎ በብራናው ላይ ጻፈ፡-”

ይህ መልእክት የመጣበትን ሁኔታም ግልጽ ባደረገው ጥሩ ይመለለኛል፡፡ ያን ዕለት ረፋዱ ላይ ለወንድም በዛብህ ሰልከ ደውዬ የሆነ የሆነ ነገር እጫወ ትኩት፡፡ እርሱም “አንኳን ደወልከልኝ፤ አሁን ከአንድ ወንድም ጋር አብረን ልንጸልይ መጥተን አቤት ነው ያለሁት፡፡ እንጸልይበታለን” አለኝ፡፡ እና አየጸለዩ እያሉ፡ “ለወንድም በቀለ አንጸልይለት” የሚል የጸሎት ጥያቄ ያቀርባል፡፡ ከዚህ ያለፈ ሌላ ምንም ነገር አንዳልተናገረም ነግሮኛል፡፡ ወንድም በዛብህ ላለፉት 30 ዓመታት የማውቀው ወዳጄ ነው፡፡ “በሰመ የጸሎት ጥያቄ” አላስፈላጊ የሆኑ ነገሮችን ሁሉ ዝም ብሎ የሚያወራ ሰው አይደለም ማለቴ ነው፡፡

አብሮት የተንበረከከውም ለው ከቤቱ ሲወጣ ዛሬ ለወንድም በቀለ አንጸልያለን ብሎ አልወጣም፡፡ ከበቀለ በሰተቀርም፡ ስለ በቀለ የሚያውቀው ምንም ነገር የለውም፡፡ ለእኔ በሚጸለይበት ጊዜ፤ ሁለት የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች ወደ ልቡ ይመጣሉ፡፡ ሁለተኛው ጥቅስም ከላይ የጠቀስኩት ነው፡፡ ከእግዚአብሔር ካልሆነ በሰተቀር፤ ይኸ ከሌላ ከየት ሊሆን ይችላል? ለብዙ ዓመታት ለጸል ይበት በነበረው በዚህ ጉዳይ ላይ፤ ሌላ ማን ሊናገረኝ ይችላል?

ፍጥሞ

ዓርብ የካቲት 26 ቀን 2002 ዓ.ም፡፡ ከለኞ ጀምሮ በቀጣና ሁለት በጾም እና ጸሎት ኮንፈረንስ ላይ ነን፡፡ በብዙ አገራዊ እና ቤተ ክርስቲያናዊ ጉዳዮች ላይ ጸልየናል፡፡ ከመጋቢት 24-26 በአዲስ አበባ ስቴዎም ሊደረግ ቢታቀደው የጀማ ስብከት ወንጌል መርሐ ግብርም ላይ ጸልየናል፡፡ ዛሬ ቀን ላይ በእግዚአ ብሔር ቃል የማገለግለው እኔ ነበርኩ፡፡ አገልግዬ ለጨርሰ ዕረፍት ሆነ፡፡ በዕረፍቱ ጊዜ እንት አበበች ዓለሙን እገኘኋት እና ወደ ቢሮዬ ይዛት ሄድኩ፡፡ ሰዓጦንን አልተገናኘንም ነበር እና በሚቀጥለው ሳምንት ወደ አውሮፓ እንደ ምበርር አታውቅም፡፡ በምርልፍ ቪዥን ከተቀጠርኩበት ከመጀመሪያው ቀን ጀምሮ ከአቢ ጋር በጣም ቅርብ ነን፡፡ የምሆነውን ነገር ሁሉ አነግራታለሁ፡፡

“ጌታ ቢፈቅድ እና ብንኖር የፊታችን ረቡዕ ወደ ግሪክ አበርራለሁ ... የጋበዘኝ የአውሮፓው ኅብረት ነው ... ስለዚህ ከግሪክ ወደ ቤልጅጌም፤ ስዊድን፤ ኖርዌይ፤ ጀርመን፤ ኢንግሊዝ እቀጥላለሁ፡፡ ከሁለት ወራት በኋላ ነው

የምመለሰው፡፡ ከዚያ ስመለሰ ደግሞ ወደ አሜሪካ አሄዳለሁ ... ሰዓጦንን ስላልተገናኘን ይህንን አልነገርኩሽም ... ለዚህ ነው የፈለግሁሽ” አልኳት፡፡ እንደ መነገሪያም አለች እና “ሰዓጦንን ያየሁት እና የጸለይኩበት ነው” ብላ እንድ ሕልም ነገረችኝ፡፡

“ምግብ ይበላል ... ብዙ ለዎች አሉ ... አንተም እኔም አለን ... አንተ የምትበላውን ምግብ ላትጨርሰው ትተዋለህ ... እየደጋገምኩ ‘ብላ እንጂ’ አልሃለሁ ... አንተም ‘በቃኝ’ ትለኛለህ ... ከዚያም ትነሣ እና ትወጣለህ ... ከሕልሙ ስነቃ በሰላም ይሁን እንጂ አሁንስ ይብቃው” ብዬ ጸለይኩልህ አለችኝ፡፡

“ምነው ታዲያ ላትነግሪኝ?” አልኳት፡፡

“ምን ላድርግ ትለኛለህ? ዘመኑ የሚያስፈራ ሆነ እኮ” አለችኝ፡፡

“ታዲያ ሲያስፈራ ውሎ ቢያድር በአንቺ እና በእኔ መሐል ነው እንዴ? ... ብቻ ጸልይልኝ ... ሊሆን ያለ ነገር ያለ ይመለለኛል ... እኔም አጸልያለሁ” አልኳት፡፡ በዚሁ ተለያየን፡፡

መጽሐፍ ስለ መጻፍ በውስጤ ከቆየው ጸሎት፤ በዚሁ ጉዳይ ላይ በሌሎች ወንድሞች በኩል ከመጡልኝ መልእክቶች፤ አሁን ደግሞ ከአቢ ሕልም የተነሣ፤ ወደ አውሮፓ የበረርኩት የከበደ ልብ ይዜ ነበር ማለት እችላለሁ - በፊቱ ወዳለው፤ ገና በውል ወዳላወቀው፤ የእግዚአብሔር ዕቅድ ሊሻገር ጫፍ ላይ ያለ ሰው፡፡

የእቴጌን አገልግሎቴን ሳጠናቅቅ፤ የፍጥሞን ደሴት ሊያሳዩኝ ዕቅድ እንደ ያዙልኝ፤ የቤተ ክርስቲያኗ መሪዎች እንድ ቀን ነገሩኝ፡፡ ይህንን በለማሁ ዕለት አገር ቤት እና አሜሪካ ወደሚኖሩ ሦስት ወዳጆቼ ኢሜይል አደረግሁ -

“የእቴጌን ቤተ ክርስቲያን ሽማግሌች ወደ ፍጥሞ እንወስድሃለን ብለው ኛል ... ጸሎት ያስፈልገኛል ... እንደ ዮሐንስም ባይሆን ... ራዲዬም ባይ ሆን ... ለዓለሙ ሁሉም ባይሆን ... ጌታ ለእኔ የምትሆን ትንሽ ነገር ሳይና ገረኝ ከዚያ አንዳልመለሰ ... አባካችሁ ጸልዩልኝ”

ስል ተማጣኝኳቸው፡፡ ጉዳዩ ከበታው ጋር አንዳልሆነ አላጣሁትም፡፡ በቤት ልሔም፤ በናዝሬት፤ በቅፍርናሆም፤ በኢየሩሳሌም፤ ወዘተርፈ፤ ማንም እንደ

ሚኖር ዝም ብለው የሚኖሩ ሰዎች ቁጥር እጅግ ብዙ እንደ ሆነ ዐውቃለሁ። እኔ ግን የተለየ ነገር ነበር የተሰማኝ።

በመስከረም ወር 1984 ዓ.ም. ካምፓላ፣ ዩጋንዳ፣ ሄጀ በነበርኩ ጊዜ አንድ ታሪክ ሰማሁ። ታሪኩ እንደ ጎርጎሳውያኑ አቆጣጠር በ1880ዎቹ፣ በካቶሊክ እና በእንግሊዝን ሚስዮናውያን አማካይነት ወንጌል ስመጀመሪያ ጊዜ በቡጋንዳ መንግሥት ግዛት ውስጥ ሊሰበክ የተፈጸመ ነው። የመጀመሪያዎቹ አማኞች በ“ካባካ”ው (ንጉሡ) ቤተ መንግሥት ውስጥ የሚያገለግሉ፣ በመልካቸው እና በቁመናቸው የተመረጡ ወጣቶች ነበሩ። የሚቹ “ካባካ” ሴት ልጅ እና በጊዜው በዙፋኑ ላይ ያለው “ካባካ” አጎት የሆነችው ልዕልትም የሚሰዮናውያኑን ሃይማኖት ከተቀበሉት መካከል አንዷ ነበረች።

ረዥሙን ታሪክ ለማሳጠር፣ በድምሩ 51 የሚሆኑ ካቶሊካውያን እና እንግሊዝን ምዕመናን እንዲገደሉ ተፈረደባቸው። አንዳንዶቹ በጦር ተገደሉ። አንዳንዶቹ በሕይወታቸው አያሉ፣ በቁመታቸው ልክ ያደገ የሰንበሌጥ ሣር በዙሪያቸው ታሰሮ በአሳት ተቃጠሉ። “የናሙንን ሰማዕታት” እየተባሉ ይጠራሉ። ናሙንንን በሰማዕትነት የሞቱበት ቦታ ነው። ለእነዚህ ሰማዕታት የመታሰቢያ ስፍራ በካምፓላ መሠራቱን፣ ታሪካቸውን የሚዘከሩ መጻሕፍትም መጻፋቸውን ነገሩኝ። መታሰቢያቸውን እንዲያሳዩኝ፣ ከመጻሕፍቱም አንድዝ ወደ ቤተ መጻሕፍት እንዲወሰዱኝ፣ የአገሩን ልጆች ውጥር አድርጌ ያዘኳቸው። የወሰደኝ ሰው አንድ መጽሐፍ ገዝቶ ስጦታ ሰጠኝ። በመጽሐፉ የመጀመሪያ ገጽ ላይም እንደዚህ ብሎ ጽፎበታል -

“Brother Bekele,

You were gripped by the story of the martyrs. This is presented to you and to all who will read it in order that it may stir our faith anew.

God bless.

Warren Nyamugasin

Kampala, 20th Sept. 1991.”

ፕሮፌሰር ጌታቸው ኃይሌ “ደቂቀ እስጢፋኖስ” ለተባለው መጽሐፋቸው በጻፉት መቅደም፣ “እዚህ በሰደት በምኖርበት አገር እንዲት ኢትዮጵያዊት አግኝቼ ስንወያይ በጨዋታችን ላይ የደብረ ብርሃን ልጅ መሆኗን ነገረችኝ። ከተማዋን የቆረቆሯት ዘርእ ያዕቆብ ናቸው ይባላል፤ መነኩሴ ነበሩ ወይ? ብላ ጠየቀችኝ። የሀገርሽን ታሪክ አንቺ ንገሪኝ እንጂ’ ብዬ ግዴታዋን ካስታወሰኳት በኋላ የማውቀውን ነገርኳት” ይላሉ። ከዚያም “የሚያውቁትን?” እንዲህ ሲሉ ነገሯት -

“... በየካቲት 2 ቀን በዕለተ ዓርብ ወገሯቸው። እነዚህን ከአይሁድ ጋራ አንድ የሚሆኑ ከሓዲዎች በወገሯቸው በ38 ቀን እግዚአብሔር ስለ እናቱ በ2 መንገድ ድንግል እመቤታችንና ስለ ከብር መስቀሉ መጋቢት 10 ቀን፣ በክርስቶስ መስቀል በዓል ዕለት፣ ሰኞ ሌሊት ደንቅ ተለምር ሠራ። በንጉሡ አደባባይ ላይና ከንጉሡ አደባባይ ሩቅ አስከ ሆነ ቀበሌ ድረስ ትልቅ ብርሃን ወጥቶ እንደ ጎርፍ ፈሰሰ ... በንጉሡ ሰፈር ታላቅ ደስታ ሆነ። ስለዚህ ያችን (ኢባ የምትባለዋን) ቦታ ሁሉም ወደዳት፤ (ንጉሡ) ደብረ ብርሃን ብሎ ጠራት” ይላሉ።

የመጽሐፍ ቅዱሱ እግዚአብሔር፣ እንኳንሰ በልጁ ደቀ መዛሙርት መወገር፣ በአረማውያንስ መወገር እንዲህ ደስ የሚሰኝ አምላክ ነውን?

“ወዳጅህን ውደድ፤ ጠላትህንም ጥላ እንደ ተባለ ሰምታችኋል። እኔ ግን ጠላቶቻችሁን ውደዱ፤ ለሚያሰድዷችሁም ጸልዩ አላችኋለሁ። እንደ ዚህም በማድረጋችሁ በሰማይ ላለው አባታችሁ ልጆች ትሆናላችሁ ... ወንድሞቻችሁን ብቻ እጅ የምትነሡ ከሆነ ከሌሎች በምን ትሻላላችሁ? አሕዛብስ ይህንኑ ያደርጉ የለምን? ስለዚህ የሰማይ አባታችሁ ፍጹም እንደ ሆነ እናንተም ፍጹማን ሁኑ” (ማቴ. 5፥43-48)

ያለን አይደለምን? ይልቁንሰ በኢባ ብርሃን የሆነው፣ “ቀዳሜ ሰማዕት” እስጢፋኖስ በተወገረ ጊዜ እንደ ሆነው ዐይነት፣ ሰማያት ስለ ተከፈቱ፣ የእግዚአብሔርም ክብር ስለ ተገለጠ ነው ብንል ወደ እውነቱ እንጠጋምን? ይህን ያነሣሁት፣ በዩጋንዳ መታሰቢያ የተሠራላቸው “የክርስቶስ ሰማዕታት” በእኛ አገር ደግሞ መሣለቂያ መደረጋቸው ገርሞኝ ነው።

ጸሎቴ፣ በደብረ ብርሃን ታላቅ ሪቫይቫል ተነሥቶ፣ “እኔ የዓለም ብርሃን ነኝ፤ የሚከተለኝም የሕይወት ብርሃን ይሆንለታል እንጂ ከቶ በጨለማ አይመላለ

ስም” ያለው የኢየሱስ (ዮሐ. 8:12) ማዳን ለብዙዎች አውን አንዲሆን ነው። የሰዎችን ሕይወት በጨለማ ከመመላለስ ያላዳነ ብርሃን፤ በምን መስፈርት ነው “ድንቅ ተአምር” የሚባለው? “በጊዜው የሆነ ኮሜት (ኸራታም ኮከብ) በዚያ ዐልፏል፤ ብርሃኑ ከዚያ ኮሜት የመነጨ ነበረ” የሚል ታሪክም የሆነ ቦታ እንብቤለለሁ።

ወደ ፍጥሞ ጉዞዬ ልመለስ። ይዞኝ አንዲሄድ የተመደበልኝ ከቤተ ክርስቲያን ሽማግሌች እንዲያሆነው ወንድም ወንድይፍራው ንጋቱ ነው። ሰኞ ማርች 22 (መጋቢት 13 ቀን) ከምሽት 12:30 ሰዓት ገደማ ላይ በፌሪይ (የሰዎች ማጓጓዣ እነስተኛ መርከብ) ተነሣን። በውስጡ ከኢትዮጵያ ይዘው በመጣሁት ጥያቄ ላይ እየጸለይኩ፤ በውጭ ደግሞ ከወንድም ወንድይፍራው ጋር እየተጫወትኩ፤ ከሌሊቱ 8:00 ሰዓት ላይ ፍጥሞ ገባን። ወዲያውም ከወደቡ አጠገብ ካለች አንዲት የእንግዶች ማረፊያ ውስጥ ሁለት እልጎች ያሏት አንዲት መኝታ ከፍል ያዝን እና ተኛን።

ከጠዋቱ 11:30 ላይ ከአንቅልፌ ነቃሁ። ወንድይፍራውን አንዳልቀለቅለው ቀስ ብዬ ከእልጋዬ ላይ ወረደኩ እና ተንበረከኩ። ድምፄን አጥፍቼ፤ በልቤ ያለውን ሁሉ ለእምላኬ ነገርኩት። የምለውን ብዬ የጨረሰኩ ሲመስለኝ፤ እዚያው በተንበረከኩበት አንዳለሁ፤ የትራስጌ መብራቱን ወደማኑበበው መጽሐፍ እንደምታበራ አድርጌ አበራሷት እና ማንበብ ጀመርኩ። ላኑበበው የጀመርኩት የመጽሐፍ ቅዱስ ከፍል የዮሐንስ ራእይ ምዕራፍ አንድ ነው። ድምፄን እንዳጠፋሁ፤ በውስጡ እንዲናገረኝ ወደ ጌታ አየተማጠንኩ፤ በጣም ረጋ ብዬ፤ ማንበብ ጀመርኩ። ቁጥር 11 ላይ ስደርስ የሆነ ኃይል አስቆመኝ። መቼስ “አስቆመኝ” ነው አንጂ ሌላ ምን ለማለት አችላለሁ? ያስቆመኝ፤ በእጄ ላይ በነበረው በቀኃሥ ትርጉም “... የምታየውን በመጽሐፍ ጽፈህ ወደ ... ላከ እለኝ” የሚለው ላይ ስደርስ ነው።

ያየሁት እንዳች ነገር ወይም የለማሁት እንዳች ድምፅ የለም። ሌላም ምንም የሆነ ነገር የለም። ልገልጸው የማልችለው፤ የሆነ ነገር ግን፤ በውስጤ ሆነ። እግዚአብሔር በቀጥታ በቃሉ እንደ ተናገረኝ ዐወቅሁ። “ጽፍ” ነው ያለኝ። ከዚያ መጽሐፉን ከደንኩ እና ጸለይኩ -

“ሁኔታዎች ቢመቻቹልኝ እና ብጽፍ እወድ ነበር ... ነገር ግን እንዴት አድርጌ ነው የምጽፈው? ... በየትኛው ጊዜ ነው የምጽፈው? ... በቀጣዩ

ሁለት የመሪዎች ስብስብ እባል ነኝ ... የመካከለኛው ቀጣዩ የሥራ እመራር በርድ ሰብሳቢ ነኝ ... ሁለቱም ጋ ነገሮች፤ እተካሮች፤ እሉ ... በየትኛው የሰከነ እእምሮ ነው የምጽፈው? ... በዚያ ላይ የእግዚአብሔር ቃል እገልግሎት አለብኝ ... ጌታ ሆይ! ምንድነው ማድረግ ያለብኝ? ... ከእሜሪካ እስከምመለስ ድረስ በዚህ ጉዳይ ላይ ግልጽ የሆነ ምሪት ከእንተ እፈልጋለሁ ...”

እልኩ። አለቀስኩ። ስናፈጥ፤ ምን ስል፤ ወንድይፍራውን ሳልቀስቅለው አልቀረሁም።

ዕለተ ልደት፤ ዕለተ ሞት

ከግሪክ ወደ ቤልጅየም ነው የሄድኩት። በዚያ ሦስት አጥቢያ አብያተ ክርስቲያናት አሉ - በብራሴልስ፤ በሉቨን እና በአንቴወር። ሦስቱም በአንድነት ሆነው መጀመሪያ በሉቨን፤ ቀጥሎ በብራሴልስ እና በመጨረሻም በአንቴወር። ተሰበሰቡን። ለአኔ መኝታ የተያዘልኝ በሉቨን በሚገኝ የካቶሊክ ዩኒቨርሲቲ ሆስቴል ውስጥ ነው። ዓርብ መጋቢት 17 ቀን ምሽት በሉቨን የነበረንን ስብሰባ ስንጨርስ፤ ወንድም (አሁን መጋቢ) ጌታቸው ፈይሣ ለጉባዔው “እግዚአብሔር ለወንድም በቀለ ዕድሜ እንዲጨምርለት እንጸልይ” የሚል የጸሎት ጥያቄ አቀረበ። እርሱ ጉባዔውን እየመራ በተለይ ለአኔ እግዚአብሔር ዕድሜ እንዲጨምርልኝ ተጸለየ።

በሣልስቱ ዕሑድ ጠዋት ፀጉሬን ልስተካከል ከእንቴወር። ቤተ ክርስቲያን ሁለት ሽማግሌች ወደ አረፍኩበት ሆስቴል መጥተዋል። ከሁለቱ እንደኛው፤ ዮሴፍ ተፈራ፤ ፕሮፌሽናል የፀጉር ስለተካካይ ነው። እያስተካከለኝ እያለ፤ “ጋሽ በቄ፤ በትምህርትህ ውስጥ በ1948 ዓ.ም. የእስራኤል መንግሥት በተመሠረተ ጊዜ አንተ ተወልደህ እንደ ነበረ ነገርከን፤ ዕድሜህ ቀላል አይደለም ማለት ነው” አለኝ። እኔም “አዎን፤ ቀላልስ አይደለም፤ በጎርጎሳውያኑ እቆጣጠር በ1942 ዓ.ም. ነው የተወለድኩት” እያልኩ እየነገርኩት እያለሁ፤ ቀኑ በፈረንጆቹ እቆጣጠር መጋቢት 28 አንደ ሆነ ትዝ አለኝ። “ባይገርምህ ዛሬ እንዲያውም የልደት ቀኔ ነው” እልኩት። ነገሩ ልክ ከአፌ ከወጣ በኋላ፤ “ምን ያለሁት ሰው ነኝ? እስቲ አሁን ምን አስለፈለፈኝ?” እልኩ - በውስጤ። እርሱ ደግሞ ምንም እንዳልሰማ መስሎ ዝም አለ።

ፀጉሬን ተሰተካከቦ እንደ ጨረሰኩ ገላጼን ለመለቃለቅ ወደ መታጠቢያ ቤት ገባሁ። እኔ ከሻወር አስከወጣ ድረስ ለካ ሁሰቱ ሽማግሌቶች ወሬውን ለሦስቱ አጥቢያዎች አዳርሰውት ኖሯል! የዚያን ዕሑዱ ፕሮግራም የሚካሄደው በእንቴ ወርጥ ቤተ ክርስቲያን ነው። ለለዚህም ከሉሽን ወደ እንቴወርጥ ተጉዞን፤ በዚያ ምሳ ለንበላ፤ ምናምን ለንል፤ የፕሮግራሙ ለዓት ደረሰ። ፕሮግራሙን ከማለጀመሩ ቀደም ብሎ፤ ወንድም ዮሴፍ “በትምህርትህ መካከል እንድትሰራ አምላት ደቂቃ ትሰጠናለህ፤ የሻዩን ጊዜአችንን ያኔ ማድረግ እንፈልጋለን። አብዛኞቹ ምዕመናኞችን ከሌሎች ከተሞች ስለሚመጡ፤ ትምህርቱ ካለቀ በኋላ ለመሄድ ይቸኩላሉ። ለለዚህ ትምህርትህን እሚመችህ ቦታ ላይ ለሁለት ብትከፍለው ምን ይመለልሃል?” አለኝ። “ችግር የለም” አልኩት።

የፕሮግራሙ መሪ አርሱው ለሰ ነበረ፤ ለጉባዔውም ይህንኑ ተናገረ። እኔም ትምህርቴን ወገቡ ላይ አቋረጥኩና ጊዜውን ለአርሱ መልሼ ሰጠሁት። ዮሴፍም ወጣና -

“እኛ እንቴወርጥኖች በጣም ዕድለኞች ነን ... እግዚአብሔር በየጊዜው ውድ ውድ የሆኑ ዕድሎችን ይሰጠናል ... ባለፈው ጊዜ እንደምታስታ ውሱት ፓስተር አሳየኸኝ ከዚያ ከባድ ሕመም ጌታ ከፈወሰው በኋላ የመጀመሪያውን አገልግሎት የሰጠው በእንቴወርጥ ነበር ... እና ያኔ ደስታችንን እና ምስጋናችንን በተለየ ሁኔታ ገልጸን ነበር ... ዛሬ ደግሞ የፓስተር በቀለ የልደት ቀን ነው ... እና ደስታችንን እና ምስጋናችንን እንደዚሁ በተለየ ሁኔታ እንገልጻለን ... እኅቶች ወደዚህ ትመጣላችሁ”

አለ። “ዛሬ ደግሞ” ሲል ነው ነገሩ የገባኝ። ግን ምን ለማድረግ እችላለሁ? “ካፍ የወጣ ካፋፍ።” የአነ ዮሴፍን አርፍና ግን እደነቅሁ። ዕልል ተባለ። መዘመር ተዘመረ። እግዚአብሔር ተመሰገነ። ኬክ ቆረሰኩ። ተጸለየልኝ። ብዙ ፎቶግራፎች አብረን ተነሣን። ፕሮግራሙ ካለቀ በኋላ ሁሉ ከብዙዎቹ ጋር እየተጫወትን እዚያው አብረን ዘገየን። ከዚያ ሰንወጣ ደግሞ ጉዞአችን ወደ ብራሴልስ ወደ ዘማሪ ሢራክ ቤት ሆነ። ሢራክ አራት ጋብዞኛል። እዚያ ለንደርሰ አራት የተጋበዙት ሰዎች ብዙ እንደ ሆኑ አየሁ። ከአራት በኋላ በዘማሪ ሢራክ ቤት ሌላ የልደት ፓርቲ ተደረገ። እንደ ገና ዕልል ተባለ። እንደ ገና ተዘመረ። እንደ ገና እግዚአብሔር ተመሰገነ። እንደ ገና ኬክ ቆረሰኩ። እንደ ገና ተጸለየልኝ። እንደ ገና ፎቶግራፎች አብረን ተነሣን።

ይኸ ሁሉ ተከናውኖ፤ ወደ ሉሽን ተጉዞን፤ መኝታ ክፍሌ ሰገባ ከሌሊቱ 7:00 ለዓት አልፏል። የደከመኝ ቢሆንም እንኳን፤ ጌታን ለማመሰገን ተንበረከከሁ። ባለፈው ሳምንት፤ ልክ በዛሬው ቀን፤ የገነት ልደት ነበር። ከአቴና በኢ-ሜይል “እንኳን እደረሰሽ” ብደታለሁ። የእኔውም ከእንድ ሳምንት በኋላ እንደ ሆነ ያን ጊዜ አስታውሼው ነበረ። ቀኑ ሲደርስ ነው የረሳሁት። ያን ዕለት ጠዋት፤ ዮሴፍ ፀጉሬን እያስተካከለኝ እያለ “ጋሽ በቁ፤ ዕድሜህ ቀላል አይደለም ማለት ነው” ባይለኝ ኖሮ፤ ላለታውሰው አልቸልም ነበር። የሆነውም ሁሉ እይሆንም ነበር።

ከዛሬ በፊት ሁለት ጊዜ ብቻ ነው የልደቴ ቀን ታሰብ የሚያውቀው። 50 ዓመት የሞላኝ ጊዜ፤ እኔው አራሴ በቤቴ የምሲጋና ፕሮግራም አዘጋጅቼ እና በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያሉ የቅርብ ወዳጆቼን ጠርቼ አብረን እምሸተናል። 60 ዓመት በሞላኝ ጊዜ ደግሞ፤ በሆነ አጋጣሚ ዕድሜዬን ያወቁ የቤተ ክርስቲያን ለዎች በዶክተር ኢንጅነር ዳንኤል ቅጣው ቤት የምሲጋና ፕሮግራም አዘጋጅተው ነበር። የዛሬው ሦስተኛው መሆኑ ነው።

ተንበርከኬ፤ ጌታን -

“በእውነት ዛሬ surprise አድርገኸኛል። sense of humourህም አሰገር ሞኛል። 68ኛውን የልደቴን ቀን በዚህ ዐይነት - ከሦስት አብያተ ክርስቲያናት ምዕመናን ጋር፤ ደግሞ በቀን ሁለት ጊዜ - ስለ አከበርከልኝ እመስ ግንሃለሁ። ‘ሰፊልግ፤ እንደዚህም አደርጋለሁ’ እያልከኝ ነው አይደል? Thank you፤ Lord”

አልኩት እና ተኛሁ።

በሕፃንነቴ እንጥሌን አራት ጊዜ እንደ ተቆረጥሁ ስምቻለሁ። ቶንሲሌም ብዙ ጊዜ ተቧጥጧል። እና እኔ እንጥልም፤ ቶንሲልም የለኝም። ለለዚህ በልጅነቴ ሰናገር በሰርኔ ነው እናገር የነበረው። እንደ መነፋነፍ ያደርገኝ ነበር ማለት ነው። በተለይ መጽሐፍ በማነብበት ጊዜ፤ አባ ወልደ ማርያም ናቸው “በትናጋህ! በትናጋህ! ፊደሉን አርገጠው! አርገጠው!” እያሉኝ በሰርኔ ከማንበብ የመለሱኝ።

ዐልፎ ዐልፎ ደግሞ ከባድ ትንታ ያጋጥመኛል። ከልጅነቴ ጀምሮ ነው ትንታው የእንጥል አጦት ውጤት እንደ ሆነ የተነገረኝ እና እኔም “እሜን” ብዬ የተቀ

በልኩት። ሳይንሳዊ ምክንያቱን ያስረዳኝ ሰው የለም። እኔም፤ እስከ ዛሬም ድረስ፤ የነገሩን አውነትነት ለማረጋገጥ ምንም ጥረት አላደረግሁም። እኛ በ68ኛው የልደት ቀኔ ሌሊት “ትን” አለን። ከዚያ በፊት ብሎኝ በማያውቀው ዐይነት ከፉኛ “ትን” አለን።

በጣም ስላመሸሁ፤ ደግሞም በጣም ደከሞኝ ስለ ነበረ፤ በከባድ አንቅልፍ ውስጥ ነበርኩ። ዳሩ ነቅቼ እያለሁ ሆኖ ቢሆን ኖርስ ምን ለማድረግ አችል ነበር? በአንቅልፍ ልቤ ውስጥ ሆኜ፤ መንፈራፈሪያ ይታወቀኛል። እጆቼ እና አግሮቼ “ፍር፣ ፍር” ሲሉ እንደ ሰመመን ይታወቀኛል። ያለ ጥርጥር፤ በሆነ ያህል ርቀት የሕይወትን ጠርዝ ጥሻለሁ። ከሄድኩበት ለመመለሴ ምክንያቱ ከትናንትና በሰቲያ “ዕድሜ ጨምርለት” ተብሎ የተጸለየው ጸሎት መሆን አለበት።

ተነሣሁ እና ተንበረከኩ። ተንበርከኬም -

“ጌታ ሆይ ... ለምን መለስከኝ? ... እንድ ደቂቃም አይወስድም ነበር አኮ! ... I had almost crossed it አኮ! ... ለምን መለስከኝ? ... የሚሠራ ሥራ አለ? ... እጽፋለሁ? ... እንግዲያው፤ ከዚያ ሥራ ጋር አንተው አራስህ አገናኘኝ”

አልኩት። የሆነውንም ነገር ለማንም ሳልተነፍስ ወደ ኢትዮጵያ ተመለስኩ።

የሚናገር እግዚአብሔር

ሐሙስ ግንቦት 19 ቀን 2002 ዓ.ም. ከሰዓት በኋላ እኅት (አሁን ወንጌላዊት) ገረመች ወርቁ ወደ ቢሮዬ መጣች። ማታ ያየችውን ሕልም ልትነግረኝ ነው የመጣችው። “በጣም ትልቅ ፈረስ ... መልኩ ሽርአማ የሆነ ፈረስ ... በደንብ የተጫነ ፈረስ ... በከርቻው ላይ የተጣለው ግላስ በጣም የሚያምር ፈረስ እያለሁ ... በፈረሱ ላይ እንተ ተቀምጠህበታል ... ሆኖም ፈረሱ የሚሄደው ቀስ እያለ፤ በሰው ፍጥነት ነው ... ነቃሁ” አለችኝ።

“ምን ተረዳሽ?” አልኳት።

“አዚያው ሕልሙ ውስጥ ሆኜ ... ጋሽ በቂ ምን ማለቱ ነው? ... እንደዚህ የተጫ ነውን ፈረስ እንዴት በሰው ፍጥነት ያስሄደዋል? አላለሁ። ሕልሙን ለወንድም

(በኋላ መጋቢ) ዘርጋው ስትነግረው፤ አርሰም ‘እዬ! ምነው ሽምጥ ቢጋልበው ኖሮ?’ አለኝ አለችኝ።

አርፈው እየተናገረች፤ እኔ በውስጤ እየተገረምኩ ነበረ። ይህ የፈረስ ሕልም ሁለተኛዬ መሆኑ ነው። የመጀመሪያው ነሐሴ 01 ቀን 1991 ዓ.ም. እኔው አራሴ ያየሁት ነው። ምዕራፍ አንድ ውስጥ እንሥቅባለሁ። ልዩነቱ ያ ፈጽሞ ሌጣ ሲሆን፤ ይኸኛው ግን በደንብ የተጫነ መሆኑ ነው። ያንን ሕልሜን ለገረመች ነገርኳት። “እግዚአብሔር ያልደበቀሽን እኔ ለምን እደብቅሻለሁ?” አልኳት። ከአስተዳደራዊው የአመራር አገልግሎት ለመውጣት እያሰብኩ እንዳለሁም አጫወትኳት እና “ጸልዩልኝ” አልኳት። እኔም ጸለይኩ - “ጌታ ሆይ፤ የመጀመሪያው ፈረስ ሕልም የተፈጸመው ከስምንት ዓመታት በላይ በኋላ ነው። አባክህን ይኸኛው የዚያኛውን ያህል አይቆይብኝ።”

ይህ በሆነ በማግሥቱ፤ ማለትም ግንቦት 20 ቀን ጠዋት በ11:00 ሰዓት ከቤት ወጥቼ “ጀግ” እያደረግሁ እያለሁ፤ የቆየ ጥያቄዬ በውስጤ ተመልሶ አገኘሁት -

“ወደ እሚሪካ ከመሄዴ በፊት አሳቤን በጽሑፍ ለቤተ ክርስቲያን መሪዎች አስታውቃለሁ ... የጊዜዬን 3/4ኛ ለጽሑፍ ሥራ እንዳውለው እንዲፈቅዱ ልኝ እጠይቃቸዋለሁ ... የገረመች ሕልም ፈረሱን በሰው እርምጃ ሳይሆን፤ በፈረስ ፍጥነት እንዳስሄደው የሚጠይቅ ነው ... እየተገተተኩ አስቸገርኩት። ጌታ ሆይ፤ ተመስገን፤ ከብር ሁሉ ለስምህ ይሁን፤ እሜን።”

ደብዳቤዬን ጽፌ ለቤተ ክርስቲያን ያስገባሁት ሐሙስ ግንቦት 26 ቀን ከሰዓት በኋላ ነው። አበበች ሕልሜን በነገረችኝ ልከ በሦስተኛው ወሩ። በማስታወሻዬ ላይ የጻፍኩት እንደሚከተለው ይነበባል -

“ጌታ ሆይ፤ ወደዚህ ውሳኔ ስለ አደረስከኝ አመሰግንሃለሁ። ለእኔ ለደካማው እንደሚገባኝ አድርገህ ስለ ተናገርከ አመሰግንሃለሁ። ደብዳቤዬ መሪዎቼን እንደምታስደነግጣቸው አገምታለሁ። አልፈርድባቸውም። ሁሉን ግን ለአንተ አሳልፌ አስጣለሁ። እነ ወንድም ... በዚሁ ጉዳይ ላይ ሲጸልዩ አሁን ይገኛሉ። እኅት ... ም እንድትጸልይ አሁን እደውልላታለሁ። አንተ ከእኔም፤ ከቤተ ክርስቲያኔ መሪዎችም ጋራ ሁን። በሰማይ የሆነችው ፈቃድህ በሕይወቴ እና በአገልግሎቴ ትሁን። በእዩሱስ ስም፤ አሜን።”

እነ ወንድም ... በደብዳቤዎ ኮፒ ላይ እጆቻቸውን ጭነው ሲጻፉ የመጣ መልእክትም አለ። ከሦስቱ ወንድሞች አንዱ ደውሎ እንደ ነገረኝ፤ እንደኛው “እግዚአብሔር ተነሣ፤ እግዚአብሔር ተንቀሳቀሰ፤ እንተም ተነሣ፤ ተንቀሳቀሰ” ነው የሚለው። ሁለተኛው፤ በይዘቱ እንደ እንደኛው ሆኖ፤ ትንሽ ከዚያ አለፍ የሚል ነገር አለው። ወንጌላዊት ፍቅሬ በቀለ ደግሞ ግንቦት 28 ያየችውን እስከ ራሟ ሕልም በማግሥቱ እጫውታኛለች። በይዘቱ እንደ ወንጌላዊት ገረመች ሕልም ሆኖ፤ እሱም ከዚያ ትንሽ አለፍ የሚል ነገር አለው። ለውሳኔዬ ትክክለኛነት ማረጋገጫ አድርጌ ነው የወሰድኩት። ሰው ሙሉ በሙሉ በእግ ዚአብሔር ፈቃድ ውስጥ መሆኑን እርግጠኛ ሲሆን የሚሰማው ደስታ ነበር የተሰማኝ።

ሰባት ወጣ፤ ሰባት ገባ

ለቤተ ክርስቲያን በጻፍኩት ደብዳቤ በጣም ግልጽ ለመሆን ነው የሞከርኩት። ግልጽ ለመሆን ባደረግሁትም ሙከራ፤ የሚቀረኝ ዕድሜ ሰባት ዓመት እንደ ሆነ ጠቅሼ ነበር። ለራሴ ከወሰንኩት የዕድሜ ጣራ ላይ 68 ሲቀነስ የሚቀረው ማለት ነው። ጋሽ መሹ (ወንድም በዛብህ) ረቂቁን አንብቦ፤ “ሰባት ዓመት ያል ከውን አውጣው፤ እሱ በአንተ እና በእግዚአብሔር መካከል ያለ ነገር ነው። ለሽማግሎቹ አያስፈልጋቸውም” አለኝ። እኔ ደግሞ “አላወጣውም” አልኩት። ትንሽ ተሟገተኝ እና ከዚያ ተወኝ። ከእርሱ በኋላ ደግሞ ለገረመው ሰጠሁት። ለገረመው እንኳን የሰጠሁት እንዲያትምልኝ ነበር። ግን “ልታነበውም ትችላለህ” ብዬዋለሁ እና እነበበው። ገረመውም “ሰባት ዓመት ያልከውን ብታወጣው” አለኝ። ሁለት ሲሆኑበኝ ጊዜ “አሺ” አልኩ እና አወጣሁት።

ረቡዕ ሰኔ 09 ቀን ወደ አስተን፤ ቴክሳስ፤ በረርኩ። በሳምንቱ መጨረሻ ላይ በዚያ በሚኖራቸው ኮንፈረንስ ላይ ተናጋሪ ነኝ። በ19 ደግሞ፤ በዚያው በአስተን፤ ታናሽ እጎቴ ለዘነጋሽ ታገባለች። በእርሷ የቃል ኪዳን ሥነ ሥርዓት ላይ ኩተገኘሁ በኋላ፤ በ22 ወደ ዳላስ፤ ቴክሳስ፤ በረርኩ። ከ23 እስከ 27 ባለው ጊዜ ደግሞ በዚያ የጾም እና የጸሎት ኮንፈረንስ አለ። ኮንፈረንሱ የሚያልቀው ዕሑድ፤ በእነርሱ አቆጣጠር ጁላይ 04 ነው። ጁላይ 04 በእሜሪካ “የነጻነት በዓል” (INDEPENDENCE DAY) ነው። ያን ዕለት ሁለት ገሮግራሞች ናቸው የነበሯቸው።

የማስተምረውን ትምህርት በከሰዓት በኋላው ከፍለ ጊዜ ላይ ጨረሰኩ። ከዚያ ጉባዔው ቆሞ፤ እኔ ተንበርከኬ እና ሽማግሎቼ እጅ ጭነው ተጸለየልኝ። ልክ ጸሎቱ እንዳለቀ በቤተ ክርስቲያኒቱ መጋቢ፤ ቢፓስተር በድሉ በኩል እጭር መልእክት መጣ -

ሌላ ሰባት ዓመት አለ ... ተጽዕኖህ፤ INFLUENCEህ፤ የሚጨምርበት እዲስ ምዕራፍ ይሆናል ... በጥያቄ የምትጠብቀው ሳይሆን በፈቃዴ ዕውቀት የምትራመድበት ... እዲስ ምዕራፍ ነው ... እመራሃለሁ ... አጠብቅሃለሁ

ይላል። ከዚያ የኔታ አራት ጊዜ ነበረን። በመጨረሻም ሁላችንም እዚያው በአንድነት አራት በልተን ተለያየን። አንባቢው መጋቢ በድሉ ታንቁን ከምዕራፍ አንድ ንባቡ ያስታውሰዋል። እርግጥ ምዕራፍ አንድ ውስጥ ዘማሪ ነው የነበረው።

በጣም ከመደነቄ የተነሣ፤ ያንን ሌሊት ሳልተኛ ነው ያደርኩት ለማለት እችላለሁ። ያስደነቀኝ አንደኛ በመልእኩቱ ውስጥ “ሰባት ዓመት” መጠቀሱ ነው። የጋሽ መሹን እና የወንድም ገረመውን ፈቃድ አፈጽሞ ብዬ “ከዕድሜዬ የሚቀረኝ ሰባት ዓመት ነው” የሚለውን ከደብዳቤዬ ውስጥ አውጥቼው ነበር። ይኸው ባለቤቱ መልሶ እስገባው። ሁለተኛው ያስደነቀኝ ነገር “ዕድሜዬ በ75 ዓመት ጸንቶልኛል ማለት ነው” የሚለው አሳብ ነው።

“ጌታ ሆይ፤ ስለ ተናገርከኝ በጣም ደስ ብሎኛል። የወሰንኩት ውሳኔ (ማመልከቻ ማስገባቱ) ያንተ ፈቃድ መሆኑን ማወቄ በጣም ደስ ብሎኛል። ስምህ ይባረከ።” በማግሥቱ ነገሩን ሊፓስተር በድሉ፤ ለዶክተር ከፍሌ አድማሱ እና ለባለቤቱ ለአንት መርጌ እሉማ እጫወትኳቸው። መርጌ ብቻ እንደ ተቃወመችኝ ነው ትዝ የሚለኝ። ወንዶቹ ዝም ዝም ያሉ ነው የሚመስለኝ። “ከእንግዲህ በምድር ላይ የሚቀርህ ዕድሜ ሰባት ዓመት ብቻ ነው” መባል ያስደነግጣል አንዴ? “ሰባት ቀን ብቻ ነው” ብሎኝ ቢሆንስ ኖሮ? አይችልም ነው? ወይስ ይችላል፤ ግን አይልም ነው?

ከእሜሪካ የተመለሰኩት ሐምሌ 29 ቀን ነው። ስመለስ ብዙ ወሬ ሲወራ እንደ ሰነበተ ሰማሁ። “አይመለሰም” ያሉ ነበሩ። “ይመለሳል፤ ግን ቤተ ክርስቲያኗን ይለቅቃል” ያሉም አሉ። “ሌላ ቤተ ክርስቲያን ሊከፍት ነው፤ ሚኒስትሪ

ሊጀምር ነው፤ በኢትዮጵያ የአውሮፓ አብያተ ክርስቲያናት ተወካይ ሆኗል፤ ወዘተረፈ” በማለት በእርግጠኛነት የተናገሩም ሞልተዋል። ወሬውን ከየት ይሆን የሚያመጡት? ጉድ እኮ ነው!

ወንጌላዊ በለጠ ሀ/ጊዮርጊስ “እኔ የማውቀው በቀለ ከሆነ፤ ወይም ደግሞ ጨርቁን ጥሎ አብዶ ካልሆነ በስተቀር፤ እንደዚህ አያደርግም” አልኳቸው አለኝ - ለነገሩት ሰዎች። እንደሚታወቀው፤ በእኛ ቤተ ክርስቲያን ወቅቱ አንዳንድ ሰዎችን ለፍራ ያሰለቀቀ ስለ ነበረ፤ እንደዚህ እንደዚህ ካሉት ሁኔታዎች በመነሣት ይመስለኛል አንዳንዶች ለወሬው ከብደት የሰጡት። ምናልባት ሊፈረድ ባቸው አይገባም ይሆናል።

ሐሙስ፤ ነሐሴ 12 ቀን የቤተ ክርስቲያኔ መሪዎች ስለ አስገባሁት ማመልከቻ አነጋገሩኝ። ከጊዜ አጠገብ የተነሣ በማመልከቻዬ ላይ አንዳች ሳይሉ ነበር ወደ አሜሪካ የሄድኩት። የተለያዩ ጥያቄዎችን ጠየቁኝ። ሁሉንም እንደ አግባብነቱ መለሰኩ። ያንን ሁሉ ወሬ ንቀው፤ ወይም ደግሞ “እናይ ኋላ” በሚል በልባቸው ይዘው፤ የጠየቁሁትን ዕድል ሊሰጡኝ ፈቃደኞች ሆኑ። ቀጥሎም ለአጥቢ ያችን የሙሉ ጊዜ አገልጋዮች ባለን ሳምንታዊ የጸሎት ፕሮግራም ላይ ጊዜ አንዲስጠኝ ጠይቄ፤ ሁኔታውን በዝርዝር አሰረዳኳቸው። ደስ አላቸው። ጸላየልኝ። እግዚአብሔርን እጅግ አድርጌ አመስገንኩት።

ለማናቸውም ቃሌን በተቻለ ፍጥነት በተግባር ማሳየት መልካም እንደሚሆንም አሰብኩ። ለረዥም ጊዜ ያስተማርኩት፤ ብዙ ዝግጅት የማይጠይቀኝ፤ ሕዝቡም የሚወደው እና በመጽሐፍ መልክ እንዲዘጋጅለት በተደጋጋሚ ሲጠይቀኝ የነበረ፤ ትምህርት አለኝ። ተጽፎ፤ የእርትኦት ሥራ ተሠርቶበት፤ ከአገር ውስጥ እና ከውጭ ስድስት ሰዎች አንብበውት እና አስተያየት ሰጥተውበት፤ አስተያየታቸው ተካትቶ፤ ለቤተ ክርስቲያን መሪዎች ቀርቦ እና ተፈቅዶ፤ ከዚያም ወረፋ ተጠብቆ እና ታትሞ፤ የምረቃ ቀን ተቀጥሮለት፤ በሰምንት ወራት ተኩል ውስጥ ለገባያ ደረሰ - “ከሌሊቱ ሰንት ሰዓት ነው?”

ሲያበቃ፤ በጣልቃ

ከእንግዲህ ወዲህ፤ እግዚአብሔር በሕይወቴ ጣልቃ ከሚገባባቸው ሁኔታዎች ውስጥ፤ ቢያንስ ስለ አንዱ በእርግጠኛነት ዐውቃለሁ። እርሱም ጌታ ወደ አራሱ በሚጠራኝ ጊዜ የሚሆነው ነው። ዕድሜዬ 75 ዓመት ሲሞላ፤ ወይም

ከዚያ በፊት፤ አለዚያም ከዚያ በኋላ፤ አንድ ቀን ይሆናል። አማኞች ብንሆን አላማኞች፤ ተዘጋጅተንበት ቢሆን አልተዘጋጅንበት፤ ሞት በሰው ሁሉ ሕይወት ውስጥ ትልቅ እና ጉልጎ የሆነው የእግዚአብሔር ጣልቃ ገብነት ነው። እርግጥ መጽሐፉ የአማኞችን ሞት፤ “ሞት” አይለውም። ስለ እስጢፋኖስ “አንቀላፋ” (ሐዋ. 7፥60)፤ ስለ ጳውሎስ “ተላይቼ የምሄድበት ጊዜ” (2ጢሞ. 4፥6)፤ ስለ ጴጥሮስም “ይህን ምድራዊ ድንኳን ቶሎ ጥዬ እንደምሄድ” ነው የሚለው (2ጴጥ. 1፥14)። ሆኖም ሞት በሰው ሁሉ ሕይወት ትልቁ እና አይቀሬው የእግዚአብሔር ጣልቃ ገብነት ነው።

ይህንን ጣልቃ ገብነት ሲሆን ሲሆን ለማሰቀረት፤ ያንን ማድረግ አስከሚቻልም ድረስ ለማዘግየት የሚደረጉ ሙከራዎች ከጥንት ጀምሮ ነበሩ - በምርምሩም፤ በሌላ ሌላውም ሁሉ። ማሰቀረቱ እና ማዘግየቱ ያልተቻለም እንደ ሆነ፤ አብረውት የሚመጡትን ሕማም እና ጸዕር ሲሆን ሲሆን ለማሰቀረት፤ ያንን ማድረግ አስከሚቻልም ድረስ ለመቀነስ በተጓዳኝ የሚደረጉ ሙከራዎችም ከጥንት ጀምሮ ነበሩ - በምርምሩም፤ በሌላ ሌላውም ሁሉ። የሞራል እና የሥነ ምግባር ወለናችንን አስካልጣሱ ድረስም፤ በተለይ በምርምሩ መሰከ የሚደረጉትን ሙከራዎች የምንቃወምበት በቂ ምክንያት ላይኖረን ይችላል።

ይህ ሁሉ እንደ ተጠበቀ ሆኖ ግን፤ በግልም ሆነ ግሎባል በሆነ ሁኔታ፤ ሊሆን ስላለው ስለዚህ የእግዚአብሔር ጣልቃ ገብነት ማሰብም ሆነ መነጋገር መልካም ነው። እያንዳንዳችን አሁን እንዳለነው እንደዚሁ እንደማንቀጥለው ሁሉ፤ ዓለማችንም አሁን እንዳለችው እንደዚሁ አትቀጥልም። የቆየ ነገር፤ የቀረ ነገር አይደለም። እግዚአብሔር በዓለማችን ጉዳይ ጣልቃ ይገባል - ያለ ጥርጥር በቅርቡ፤ ምናልባትም በዚሁ ትውልድ ዕድሜ። በትልቁ መጽሐፍ ውስጥ፤ ከሁለት ሺህ ዓመታት በፊት፤ በጣም በዝርዝር እና በጣምም በግልጽ፤ የተሰጡን ምልክቶች ሁሉ አሁን እየተፈጸሙ ናቸው - በሚያስገርም ፍጥነት - በዐይኖቻችንም ፊት።

“አላይም፤ አልሰማም” ለማለት አንችላለን። እንደዚያ በምንል ጊዜ ሁሉ ግን እንደ ሰገኗ ነው የምንሆነው። ሰገን “የገደል ሰባሪ” የምታህል ወፍ ናት። ከንፍ ቢኖራትም ለመበረር አያሰግዳለችም። ረዣዥም እግሮች አሏት - ፈጣን እገራም ናት። ፍሎቬር ጠመንጃውን የደገነባትን አዳኝ ባየችው ጊዜ፤ ዐይኖቿ

የሚታየውን እንዳያዩ ታደርጋለች ይባላል - አሸዋውን ትጭር እና ጭንቅላቷን ከዚያ ውስጥ ትደብቀዋለች። “የማይታይ ነገር፣ የሌለ ነገር ነው” ትላለች - ለእራሷ። ትልቁ መጽሐፍ ስለዚህች ወፍ እንደዚህ ይላል፡-

“ሰጎን ከንፎቿን በደስታ ታራግባለች፤ ነገር ግን እንደ ሽመላ ላባዎች ሊሆኑ እይቸሉም። ዕንቁላሏን መሬት ላይ ትጥላለች፤ እንዲሁም በአሸዋ ውስጥ ትተወዋለች። አግር እንደሚሰብረው፤ የዱር አውሬም እንደሚረግጠው እታሰብም። የእርሷ እንዳልሆኑ ሁሉ በልጆቿ ትጨክራለች። ድካሟም በከንቱ ቢቀር ደንታ የላትም። እግዚአብሔር ጥበብ ነሥቶአታልና፤ ማስተዋልንም እልሰጣትም። ለመሸምጠጥም ከንፎቿን ሰትዘረጋ፣ በፈረሰና ቢጋለቢው ትሥቃለች” (ኢዮ. 39፥13-18)።

ሰጎን እግዚአብሔር ጥበብን እና ማለተዋልን የነፈጋት ፍጥረቱ ናት። ሰው ግን ሰጎን አይደለም። ሰው እግዚአብሔር በመልኩ እና በእምሳሉ የሠራው፣ እጅግ ከቡር የሆነው ፍጡሩ ነው። አርሱ እራሱን እንደ ሰጎን ለማድረግ ቢሞክርም፣ እግዚአብሔር ግን በምንም ዐይነት እንደ ሰጎን አያየውም። ዕውቀት፣ ኃላፊነት እና ተጠያቂነት የሰጠው፣ በምድርም ላይ እንደራሴው አድርጎ የሾመው፣ እንደ ሆነ ነው የሚያየው። ዕውቀት ቢጎድለው እና ኃላፊነቱን የሚወጣበት ዐቅም ቢያንሰው፣ ከእግዚአብሔር ዘንድ ረድኤት መጠየቅ ይችላል። እግዚአብሔርን ማን ብሎ እንደሚጠራው ባያውቅ አንኳን - ከ40 ዓመታት በፊት እኔ እንደ ጠራሁት - “እግዚአብሔር የምትባል ካለህ?” ብሎ ሊጠራው ይችላል። ለእኔ ጥሪ ምላሽ የሰጠ ጌታ፣ ለማንኛውም ሰው ጥሪ ምላሽ ይሰጣል። ለእኔ መንገዱን የገለጠ ጌታ፣ ለማንም መንገዱን ይገልጣል።

“IT’S NEVER TOO LATE TO DO THE RIGHT THING” ይላሉ ኢንግሊዞች። “ትከከለኛውን ነገር ለማድረግ ምን ጊዜም ቢሆን ከልክ በላይ እልዘገየም” ማለታቸው ነው። “እሁንም ገና ጊዜ አለ” ማለታቸው ነው። ይኸ ደግሞ አውነት ነው። እሳትንፋሱ በአፍንጫው ውስጥ አስካለ ድረስ፣ ለማንም ሰው ተሰፋ አለ። ጌታ በመስቀል ላይ ተሰቅሎ በነበረ ጊዜ፣ እንደ እርሱው የተፈረደባቸው ሁለት ወንጀለኞች አብረውት ተሰቅለው እንደ ነበረ እናውቃለን። የእንደኛው - “ፈያታዊ ዘየማን” ይሉታል ዘመዶቼ - ነፍሰ ግንኙ ከጌታ ነፍስ ጋር አብራ ወደ ገነት ገባች - መጨረሻዋ ደቂቃ ላይ። እንዴት እንደዚያ ሆነ?

ታሪኩ በሉቃስ ወንጌል 23፥39-43 ባለው ክፍል ውስጥ ተጽፎልፋል። ሁሉም በመስቀል ላይ ተሰቅለው እያሉ፣ ጌታ በዚያ ወንጀለኛ ሕይወት ጣልቃ ገባ። መጀመሪያውን ሰውዬው ቢያበላሽውም እንኳን፣ መጨረሻውን ግን ጌታ አሳመረለት። በዚያች የመጨረሻ ደቂቃ፣ እንዲሁ ፍርድኛ በሌላው ፍርድኛ ሕይወት ውስጥ ጣልቃ መግባቱ - ለእኛ መልእክቱን ለማንበብ ዕድል ላገኘን ለዎች ታላቅ የምሥራች ነው። መልእክቱ ምንድነው? መልእክቱም “እሁንም ገና ተሰፋ አለ!” የሚል ነው - ብቻ እኛ ያ ፍርድኛ እንደ እደረገው እናድርግ። እግዚአብሔርም ረድኤቱን ይለጠን።

* * *

ማስታወሻ

1. ጌታቸው ኃይሌ፤ “ደቂቀ አስጢፋኖስ”፤ ኮሌጅቪል (ሚኒሶታ)፤ 1996 ሓ.ም. 78
17፥ 53-54።

አባሪዎች

አባሪ አንድ

ሊሐዋሳ ሕይወት ብርሃን ቤተ ክርስቲያን 40ኛ ዓመት መታሰቢያ

በታተመ ልዩ መጽሐፍት ላይ የወጣ ጽሑፍ፡፡ ነሐሴ 1992 ዓ.ም.

ቀኑ የሥራ እንደ ነበረ ብቻ ነው ትዝ የሚለኝ፡፡ ያን ዕለት ጠዋት ከይርጋ ዓለም ወደ ሐዋሃ የመጣሁት ለሥራ ጉዳይ ነበርና፡፡ ብዙ ጊዜ እንደምናደርገው፤ ያን ዕለትም ከባልተቤቴ ጋር አብረን ነበር የመጣነው፡፡ እርሷ ዘመድ ልትጠይቅና በ“ፊላደልፊያ ቤተ ክርስቲያን” በመካሄድ ላይ የነበረውን ኮንፈረንስ ልትካፈል፡፡ እኔ ደግሞ የመሥሪያ ቤቴን ሥራ ልከውን፡፡ በምሳ ሰዓት መጥቼ “ፒክ” ላደርጋት ተስማምተን፤ ቤተ ክርስቲያኑ በር ላይ “ድሮፕ” አድርጌያት፤ ወደ ሥራዬ ሄድኩ፡፡

በስምምነታችን መሠረት ሰዓት ሰዓት ገደማ ላይ መጣሁ፡፡ ምሳችንን የትኛው ሆቴል ልንበላ እንደ ነበረ ያሰብነው አሁን አረስቻለሁ፡፡ የባንኳን ቮልክስዋንን መኪና ወደ “ዐረብ ሰፈር” በሚወስደው ዋና መንገድ ላይ ማሸከርከሬ ብቻ ነው የሚታወሰኝ፡፡ ትንሽ እንደ ተጓዝን፤ ገነት “በመንፈስ ቅዱስ ተሞላሁ!” አለችኝ፡፡ የመኪናዋን ፍሬኖች በእግሬ ወደ ታች አርግጥ፤ በእጄም ወደ ላይ ሽጦጥ አደረግ ጓቸው፡፡ መኪናዋ መሐል መንገድ ላይ “ቀጥ” አለች፡፡ በሩን ከፍቼ ወጣሁ፡፡ ሁለት አጆቼን ወደ ላይ እንሥቼ ሁለት ሦስት ጊዜ ዘለልኩ፡፡

የ1968 ዓመተ ምሕረት ሐዋሃ በእኔ ድርጊት ሊታወክ የሚችል ያህል የትራፊክ ብዛት ነበራት፡፡ በተለይም ደግሞ በዚያ መንገድ ላይ፡፡ በዚያች ጊዜ ግን ያ መንገድ ከጫፍ እስከ ጫፍ ድረስ ከባለ ፈረስ ጋሪ እና ከባለ ሞተር ተሽከርካሪ ሳይጸዳልኝ አልቀረም፡፡ ወደ ልቤ ስመለስ፤ ወደ መኪናዋና ወደ ገነትም ተመለስኩ፡፡

“እስቲ አባከሽን ንገሪኝ ... እንዴት ሆነ?” አልኳት፡፡

“ሰባኪው አቶ ረጋሣ ነበሩ ... አቶ ረጋሣን አወቅሃቸው? ... በስብከታቸው መሐል ስለ መንፈስ ቅዱስ ተናገሩ ... ከዚያም ለመንፈስ ቅዱስ መላት እንዲጸለይላችሁ የምትፈልጉ ሁሉ ባላችሁበት ቦታ ቁሙ አሉ ... ወደ ሁለት መቶ የምንገመት ሰዎች ተነሥተን ቆምን ... አጆቻቸውን ወደ እኛ ዘርግተው ጸለዩ ... በቃ”

“ከዚያስ?”

“ከዚያማ ብዙ ሰዎች በልሳን ተናገሩ”

“ማንም እጁን ሳይጭንባቸው?”

“አዎን ፤ ማንም እጁን ሳይጭንባቸው ... አቶ ረጋሣ እንዲያውም ከመድረኩም ላይ አልወረዱም ነበር”

“አንቺሳ? ... ማለቴ ... በልሳን ተናገርሽ?”

“አዎና!”

“እ? ቢቃ? በደንብ ተናገርሽ?”

“አንዴ? ... አዎን ... በደንብ ተናገርኩ ... አንዴት እንደ ሆነ ግን ... አንጃ? ...”

“እስቲ ልስማሽ?” ሳልላት የቀረሁ አይመስለኝም::

“ቤታችን ስንመለስ” ብላኝ ይሆናል::

ጌታ ካገኘን፥ ገነትና እኔ ያን ጊዜ ገና ሁለት ዓመት አልሞላንም:: አልም ካለችው ዓለም ነበር የመጣነው:: ስለ መንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ከሰማን ደግሞ ጥቂት ወራት ቢሆኑን ነው:: ከሰማንበት ከመጀመሪያው ቀን አንሥቶ በሕይወታችን በጣም ስንጠማው ነበርን:: ከእኔ ይልቅ የገነት ጥማት አጅግ ይበረታ ነበር:: “እኔ ይቆየኝና እባክህን እርስዋን ቶሎ አጠግልኝ” ብዬ አስከምጸልይ ድረስ ነበር የጠናባት:: ለዚህ ነው በመንፈስ ቅዱስ መሞላትዋን ስትነግረኝ ደስታው አራሴ ላይ የወጣው::

ከሐዋሣ የሕይወት ብርሃን ቤተ ክርስቲያን ጋር ካሉኝ ብዙ ትዝታዎች መካከል አንዱን ነው የጠቀስኩላችሁ:: ጌታ በኢትዮጵያ ዴሞክራሲያዊውን አሳት ማን ደድ ሲጀምር፥ ቤተ ክርስቲያናችሁ የመጀመሪያዋ ምድጃው ነበረች:: ከዚህ ትዝታዬ ዐሥራ ሦስት ዓመታት ያህል ቀደም ብሎ ማለት ነው:: ከዚያን ጊዜ ጀምሮ በተከታታይ ለብዙ ዓመታት በዚህች ምድጃው የማገዳቸውን ማገዶች ብዛት የሚያውቀው እርሱ ባለቤቱ ብቻ ነው:: የቤተ ክርስቲያን መዝገብ ከሚያውቃቸው ይልቅ የማያውቃቸው በብዙ አጥፍ እንደሚበልጡ ግን አረጋግጥላችኋለሁ::

አንኳን ጌታ ለአርባኛው ዓመተ ልደታችሁ በሰላም አደረስን::

የእናንተው

በቀለ ወልደኪዳን

አባሪ ሁስት

Prophecy given by Cindy Jacobs

in Guatemala City, Guatemala, on October 30, 1998.

“The river is going to flow through Zimbabwe and I see a powerful torrent of water, a mighty rushing torrent, many fish. I see that there are strongholds in the church of division and the accuser of the brethren is active to discourage souls. An army of women with the Deborah anointing will march across the land. They will be like a net all over Zimbabwe with prayer. With a powerful anointing, the women first and men following, I see ancient thrones coming down, reconciliation between black and white, the spirit of racism which goes back further down to the tribes. I will use Zimbabwe like a jewel; she will help feed the world with beautiful produce. God will break the curse that came through civil war ... the curse will be broken. (I know nothing about Zimbabwe.) The land will produce beautiful beef. New factories will be built. Zimbabwe has the ministry of reconciliation that reunites the African people. The anointing of reconciliation will be all over Zimbabwe. Do not be afraid of the change. Although it looks like you are going backwards, I have a plan for you. Satan thinks he is advancing; but I will expose wickedness at high levels. Do not be afraid. Satan will try to bring war; this army will be used to stop war and bloodshed. A treaty will be written with other nations. Zimbabwe will be used like Switzerland to bring the healing of nations to break ancient things. Your nation came through trickery; but God will restore it. You will be given a piece of land, a beautiful place to pray. You will build a place to watch and pray. It will be like a compound with a place to sleep. The Annas will give their lives for intercession. Senior citizens will have places to stay and give their time to pray day and night.”

የኢትዮጵያ ዴሞክራሲያዊ ሪፐብሊክ ፖሊስ
የፍትሕ ሚኒስቴር
The Federal Democratic Republic of Ethiopia
Ministry of Justice

የኢትዮጵያ ሚኒስቴር የፍትሕ ሚኒስቴር

ጉዳዩ፡ በመተዳደሪያ ደንብ አዘጋጅ ኮሚቴ አውቅና መሰብሰብ ይመስለኛል

የኢትዮጵያ ሚኒስቴር የፍትሕ ሚኒስቴር በኢትዮጵያ መስተዳደር አውቅና መሰብሰብ ይመስለኛል፡፡

በዚህ መሰረት በፍትሕ ሚኒስቴር (TOR) መሰረት የሚከናወኑትን መተዳደሪያ ደንብ የሚያዘጋጁ የኮሚቴ አባላት ከሁሉም ቢሰርዙሩት እና ከሀብቱ የተወሰኑ መሆኑ ይታወቃል፡፡

እኛም ከዚህም አኳኑ የተወሰኑትን የኮሚቴ አባላት ማለትም፡-

1. የኢትዮጵያ መ-ሰ. ሚኒስቴር የፍትሕ ሚኒስቴር፡፡

1. ዶ/ር ገብረ ገብረ
2. ፓ.ሪ. ገብረ ገብረ
3. ሙሉ ሰለሞን ሰለሞን
4. አቶ ዘለለው አርጋው
5. አቶ አብነት ገብረ
6. አቶ አብነት ገብረ
7. አቶ ሰለሞን ሰለሞን

ከላይኛው አባል መ-ሰ. ሚኒስቴር የፍትሕ ሚኒስቴር፡፡

1. ፓ.ሪ. ገብረ ገብረ
2. አቶ ዘለለው አርጋው
3. አቶ ወንጀል ሰለሞን
4. አቶ ሰለሞን ሰለሞን
5. አቶ ዘለለው አርጋው

የኢትዮጵያ ሚኒስቴር የፍትሕ ሚኒስቴር በኢትዮጵያ መስተዳደር አውቅና መሰብሰብ ይመስለኛል፡፡

1. አቶ መ-ሰ. ሚኒስቴር
2. አቶ መ-ሰ. ሚኒስቴር
3. ቀ.ሪ. ገብረ ገብረ የተባለ መሆኑን እያሳወቁ ከሚሉት ይወሰናል፡፡

ከሀገራችን

ጉዳዩ፡

- ለግንባታ ደብዳቤ
- ለግንባታ አስተዳደር ተቃራኒ ማሳሰቢያ
- ለግንባታ አስተዳደር ተቃራኒ ማሳሰቢያ
- ለግንባታ አስተዳደር ተቃራኒ ማሳሰቢያ
- ለግንባታ አስተዳደር ተቃራኒ ማሳሰቢያ
- ለግንባታ አስተዳደር ተቃራኒ ማሳሰቢያ
- ለግንባታ አስተዳደር ተቃራኒ ማሳሰቢያ

የግንባታ አስተዳደር
የግንባታ አስተዳደር
/ /

የኢትዮጵያ መ-ሰ. ሚኒስቴር የፍትሕ ሚኒስቴር
መተዳደሪያ ደንብ ረቂቅ የሚያዘጋጅ ኮሚቴ ቢ.ጋር (TOR)

በኢትዮጵያ መ-ሰ. ሚኒስቴር የፍትሕ ሚኒስቴር በኢትዮጵያ መስተዳደር አውቅና መሰብሰብ ይመስለኛል፡፡

ግንባ. 12 ቀን 2000 ዓ.ም. የኢትዮጵያ ሚኒስቴር የፍትሕ ሚኒስቴር በኢትዮጵያ መስተዳደር አውቅና መሰብሰብ ይመስለኛል፡፡

በዚህ መሰረት የግንባታ አስተዳደር የፍትሕ ሚኒስቴር በኢትዮጵያ መስተዳደር አውቅና መሰብሰብ ይመስለኛል፡፡

በመሆኑም የሚከተለው ቢ.ጋር (Terms of Reference) የኢትዮጵያ መ-ሰ. ሚኒስቴር የፍትሕ ሚኒስቴር በኢትዮጵያ መስተዳደር አውቅና መሰብሰብ ይመስለኛል፡፡

1. ከኢትዮጵያ መ-ሰ. ሚኒስቴር የፍትሕ ሚኒስቴር በኢትዮጵያ መስተዳደር አውቅና መሰብሰብ ይመስለኛል፡፡
2. የሚከተለው ለፍትሕ ሚኒስቴር የፍትሕ ሚኒስቴር በኢትዮጵያ መስተዳደር አውቅና መሰብሰብ ይመስለኛል፡፡
3. ከሚከተለው የሚከተለው መተዳደሪያ ደንብ ይሰጣል፡፡
4. ከሚከተለው አካላት መሰረት የሚከተለው የፍትሕ ሚኒስቴር በኢትዮጵያ መስተዳደር አውቅና መሰብሰብ ይመስለኛል፡፡

5. ከሚታወቁ የደንብ ሪፖርት ክሊሙወ.አ. ቤተ ክርስቲያን 15 ሰዎች፣ ክሊሙወ.አ. ቤተ ክርስቲያን 11 ሰዎች እና ለገበሬቱ ሥራ አስኪያጅ በርድ ያቀርባል።
6. በተራ ቁጥር 5 መሀደራት ሪፖርትን የተቀበለው አካል በደንቡ ላይ ተወያይቶ የተስማማበትን ሰነድ የክሊሙወ.አ.ቤተ ክርስቲያን ጠቅላላ ጉባኤ ጠርቶ እንዲጸድቅ ያቀርባል። ጠቅላላ ጉባኤውም ዘኢትዮጵያ ሙሉ ወንጌል አማኞች ቤተ ክርስቲያንና ክሊሊስ አባባ ሙሉ ወንጌል አማኞች ቤተ ክርስቲያን የተውጣጣ ይሆናል።
7. በሚዘጋጀው መተዳደሪያ ደንብ መሠረት የቤተ ክርስቲያኒቱ መሪዎች ምርጫ ያካሂዳል።
8. የሚገኙት ሰዎች የኮሚቴ አባላት ዘንድ ተሠይመዋል።

ክሊሙወ.አ. ቤተ ክርስቲያን

ክሊሙወ.አ. ቤተ ክርስቲያን

1. አቶ ዘለለው ዘርጋ
2. ኦቶ እስክንድር ታደሰ
3. ፓስተር ፍጹም መኮበብ
4. ወ/ሮ ሰለሞን በንቲ
5. ዶ/ር ግርማ ተስፋዬ
6. ዶ/ር ዓለም ባዘዘው
7. ዶ/ር ንጉሠ ተፈራ

1. ፓስተር ዐቀለ ወ/ኪሳን
2. አቶ ከበደ ሉሊ
3. አቶ ሰነድማንክሉ መርሻ
4. አቶ ሸለመ ተፈላ
5. አቶ ከተማ ባዩ

ክሊሙወ.አ. ቤተ ክርስቲያን

1. ቁስ ዓለሙ ሺሳ
- 2.
- 3.

30. የጊዜ ገደብ

ሀ. የኮሚቴ መሠረዳና የሥራ ድልድል እስከ ግዳር 21 ቀን 2000 ዓ.ም.

ለ. የደንቡን መርሆዎች አዘጋጅቶ በቁጥር 3 ለተሠየመው አካል የማቅረቢያ ጊዜ እስከ ታህሳስ 5 ቀን 2000 ዓ.ም.

ለ. መርሆዎችን በመተዳደሪያ ደንብ አካላት ሪፖርት ደንቡን በቁጥር 5 ለተመለከተው አካል ማቅረቢያ ጊዜ እስከ ታህሳስ 19 ቀን 2000 ዓ.ም.

መ. የኢትዮጵያ ሙሉ ወንጌል አማኞች ቤተ ክርስቲያን ጠቅላላ ጉባኤ የሚጠራበት ጊዜ ታህሳስ 25-26 ቀን 2000 ዓ.ም.

የኢትዮጵያ ወንጌላዊያን አብያተ ክርስቲያናት ትብረት
EVANGELICAL CHURCHES FELLOWSHIP OF ETHIOPIA
 አዲስ አበባ - ኢትዮጵያ
 ADDIS ABABA - ETHIOPIA

አጠቃላይ/አባ/459/2003
 ታህሳስ 22 ቀን 2000 ዓ.ም.

ለክ.ፌ.ዲ.ሪ. ፍትሕ ሚኒስቴር
 አዲስ አበባ

እንኳን ለብርሃን ልደቱ ዘላለም! አደረሰዎ!

ጉዳዩ- የብርቅ ሂደት የጊዜ ገደብ እንዲፈጸም ስለመጠየቅ!

በቁጥር እ.መ.አ.ባ/አ/376/2000 ግዳር 17 ቀን 2000 ዓ.ም. ለክር. ሚኒስትር ባቀረብነው የኢትዮጵያና የአዲስ አበባ ሙሉ ወንጌል አማኞች ቤተ ክርስቲያን የማስታረቂያ ሰነድ (TOR) ሂደቱ ሁሉ ተጠናቅቆ ትኅሣሥ 25-26 ቀን 2000 ዓ.ም. የጋራ ጉባኤ እንዲካሄድ ታስቦና ታቅዶ ነበር።

እስከሁን ሂደቱ በመልካም ሁኔታ እየተካሄደ መሆኑን ስንገልጽ በደስታ ነው። ደሁንና ሥራው ካቀደነው የበለጠ ጊዜ በመጠየቅ እስከሁን በጊላ ሚኒስቴር መጠየቅ የእንደ ወር ጊዜ እንዲፈቀድልንና መልካሙን ደማራ ከፍጽሟው እንደናደረገ ትብብርዎ እንዳይለየን በትኩረትና እናሳስባለን።

ከመንፈሳዊ ሰላምታ ጋር

ዓለሙ ሸማ (ቀስ)
 ጥሩ አባ

ግልባጭ፡

- ለክሊሙወ.አ.ማኞች ቤተ ክርስቲያን
- ለክሊሙወ.አ.ማኞች ቤተ ክርስቲያን
- ለጠቅላላ ጉባኤ

የመተዳደሪያ ደንብ አተገባበርን እስመልክቶ የተዘጋጀ መመሪያ

የመግቢያ ሐሳብ

በኢትዮጵያ ሙሉ ወንጌል አማኞች ቤተ ክርስቲያንና በአዲስ አበባ ሙሉ ወንጌል አማኞች ቤት ላላቶች አሥር ዓመታት በመከላከል በተነሳ አስመግባባት ምክንያት የኢትዮጵያ ሙሉ ወንጌል አማኞች ቤተ ክርስቲያንና የአዲስ አበባ ሙሉ ወንጌል አማኞች ቤተ ክርስቲያን በመሆን ሁለቱም ሕጋዊ ለውነት ማረጋገጥ ሲንቀሳቀሱ የቆዩ በመሆናቸው፡-

በመከላከል ያለ አስመግባባት ተወግዶ አንዲት የኢትዮጵያ ሙሉ ወንጌል አማኞች ቤተ ክርስቲያን ሆና እንድትቀጥል ሊሞክሩ የነበሩ የእርቅ ሂደቶችን ለማሳካት ከተደረጉ ሙከራዎች አንዱ በሆነው በአሁኑ ጊዜ በኢ/ወ/አ/ክ/ኅበረት አደራዳሪነት እየተሞከረ ባለው የእርቅ ድርድር ሁለቱም ወገኖች የጋራ መተዳደሪያ ደንብ ቀርቦው ያቀረቡት ተፋናቾች በሥራ ላይ ለማዋል ዝግጅት እየተደረገ በመሆኑ፡-

የተዘጋጀው መተዳደሪያ ደንብ ዝርዝር ጉዳዮችን በሙሉ ለለማይዝ ዝርዝር መመሪያዎችን፤ ውስጠ ደንብንና ሥልታዊ አቅድን ማዘጋጀት አስፈላጊ ሆኖ በመገኘቱ፤

ከአሥር ዓመት በላይ ሁለቱም የተደራጁበትን አደራዳሪነት ወደ አንድነትና ውህደት ለማምጣት በጠቅላላ ጉባዔ የሚደረግ መመሪያ ማዘጋጀት አስፈላጊ ሆኖ በመገኘቱ ይህ የአፈጻጸም መመሪያ ተዘጋጅቷል፡፡

1. በቢጋራ /TOR/ መሠረት ጠቅላላ ጉባዔ ተጠርቶ በአንድ ሕጋዊ ፈቃድና በአንድ መተዳደሪያ ደንብ የምትመራ አንዲት የኢትዮጵያ ሙሉ ወንጌል አማኞች ቤተ ክርስቲያን መሆኗ እንዲረጋገጥ፡፡
2. የተዘጋጀ መተዳደሪያ ደንብን ለማጽደቅና መሪዎችን ለመምረጥ የሚደረገው የጠቅላላ ጉባዔ አባላት ጥሩ ከዚህ ቀደም የኢፌዴሪ ፍትህ ሚኒስቴር ሊጠራ ባዘጋጀው አባላት ቁጥር መጠን እንዲሆን፡፡
3. ጠቅላላ ጉባዔው ደንቡን መርምሮ ሲቀበል ላላቶች አሥር ዓመታት የአዲስ አበባ ሙሉ ወንጌል አማኞች ቤተ ክርስቲያንና የኢትዮጵያ ሙሉ ወንጌል አማኞች ቤተ ክርስቲያን ተለያይተው ሲንቀሳቀሱ በነበረ ጊዜ የነበሯቸው አሠራሮች፤ ልምዶች፤ ለሥራ የተጠሯቸው የሰው ጋደል፤ ያፈሯቸው ንብረቶችና ክሊሳ ወገን

ጋር የገቧቸው ግዴታዎች መኖራቸው ይታወሳል፡፡ በተለይም በአዲስ አበባ ሙሉ ወንጌል አማኞች ቤት/ክ የነበረውን ሁኔታ ማለትም፡-

1. የቤት ኪራይ ሁኔታ
2. የገቡት ልዩ ልዩ ግዴታዎች

ለምሳሌ፤ የቤት ገንዘብ የልማት ስምምነቶች እና ሌሎችም

3. በሂደት ላይ ያለው የአገልጋዮችና የሠራተኞች ሁኔታ ተጠቅሞ ማጣሪያ ተደርጎበት መፍትሔ እንዲሰጥ፡፡

እነዚህ አሠራሮችን ወደ አዲስ የጋራ ደንብ ለማምጣት ጊዜ የሚጠይቅ መሆኑን ጠቅላላ ጉባዔ በግምት ውስጥ አስገብቶ ኃላፊነት በመውሰድ የNormalization ወቅት ወስኖ ጉዳዩ ተግባራዊ እንዲሆን እንዲያደርግ ጠቅላላ ጉባዔ ኃላፊነት ለአገር አቀፉ ሥልጣን እንዲሰጥና ከአዲስ አበባ ልዩ ተጠና ጋር ክትትል እንዲያደርግ፡፡

4. አዲሱ መተዳደሪያ ደንብ በሚፈቅደው መሠረት በአዲስ አበባ ሙሉ ወንጌል አማኞች ቤተ ክርስቲያን ያሉት ጸሎት ቤቶች የአጥቢያ ቤተ ክርስቲያንነት መሥረርት የሚያሟሉ በአጥቢያነት ተደራጅተው በንዑስ ተጠና/ የንዑስ ክልል እና በተጠና/ ከክልል የሚደራጁበትን መንገድ በNormalization ሂደት ውስጥ እንዲመቻች፡፡ በኖርማላይዜሽን ጊዜ ውስጥ የአዲስ አበባ ሙሉ ወንጌል ልዩ ተጠና ሆኖ እንድትሰራ ይሆናል፡፡
5. የኖርማላይዜሽን ጊዜ ሲያበቃ የአዲስ አበባ ልዩ ተጠና መሆኑ ቀርቶ በኢትዮጵያ ሙሉ ወንጌል አማኞች ቤት/ክ መተዳደሪያ ደንብ መሠረት ይደራጃል፡፡
6. ከኢ/ወ/አ/ክ/ኅበረት፤ ከኢትዮጵያ ሙሉ ወንጌል አማኞች ቤት/ክ ከአዲስ አበባ ሙሉ ወንጌል አማኞች ቤት የቀረቡ ዝርዝር ሰነዶች በጠቅላላ ጉባዔ ለሚመረጠው አመራር ከኢ/ወ/አ/ክ/ኅበረት ይሰጣል፡፡

የማስማማት ሥራ ተሰራ። በሁሉም በሁለት የተሰሩት የልዩነት ሐሳቦች እንዲተባበሩ፤ አንቀ. የልሳውች እንዲቀረፉ መቻቻል እንዲኖር ተደርጎ ል15፣ ል11 እና 10 መለስተኛ ጉባዔ ቀረበ።

9. የተዘጋጀው መተዳደሪያ ደንብ በሥራ ላይ የሚውልበትን አሠራር የሚያግዝ መመሪያም በዚህም ተዘጋጀ። የተለበሰው መለስተኛ ጉባዔ የተዘጋጀውን ረቂቅ መተዳደሪያ ደንብና መመሪያ ላይ መከራከሉን ሁለቱም ዝግጅቶች ለዚህ ልዩ ጠቅላላ ጉባዔ እንዲቀርብ በመሰከር መሠረት ቀርቦአል።

10. በዚህ በመርሆምች ዝግጅት፣ በደንብ ቀረጻና በአፈጻጸም መመሪያ ላይ የኖሩት ሚኒስቴር ተወካይ ከእኛ ጋር በመገናኘት ከመያዣውና ከመመሪያ አገዳሪ ከኖተኛ አስተዋፅዖደረት አሰሪ የዚህ ልዩ ጠቅላላ ጉባዔ ምስጋና እንዲመዘገብ አጠይቃልሁ።

11. ይህ ልዩ ጠቅላላ ጉባዔ የኖሩት ሚኒስቴር ለሀዳር 21- 22 ቀን 2000 ዓ.ም. በጠረ-ው ጉባዔ በሰጠው ከታ መሠረት የተጠራ ነው። ልዩ ጉባዔ አፈት ዋና ዋና ተግባራት እንዲያከናውን ይጠበቃል። እነዚህም፤

ሀ. ከደቀበት ጊዜ ጀምሮ በሥራ ላይ የሚውለውን የኢትዮጵያ ሙሉ ወንጌል አማኞች ቤተ ክርስቲያንን መተዳደሪያ ደንብ መርምሮ ያጽድቃል።

ለ. ለመተዳደሪያ ደንብ አፈጻጸም እንዲረዳ የቀረበውን መመሪያ መርምሮና አዳብሮ ያጽድቃል።

ሐ. በሚያጸድቀው መተዳደሪያ ደንብ የተደነገገውን አሠራር ተከትሎ ቤተ ክርስቲያኑን በብሔራዊ ደረጃ የሚመራ መሪዎችን ይመርጣል/ይሸማል።

መ. ችግሩ ከተፈጠረበት ጊዜ ጀምሮ የተሠሩ የቤተ ክርስቲያኑን አንድነት የማያበጠብቁ አሠራሮች የሚስተካከሉበት፣ የኢትዮጵያ ሙሉ ወንጌል አማኞች ቤተ ክርስቲያንና የአዲስ አበባ ሙሉ ወንጌል አማኞች ቤተ ክርስቲያን መካከል ያሉ ልዩነቶች የሚቀሩበትና የተለያዩ ወገኖችን መንፈሳዊ ደዘት ባለው አርቅ ወደ አንድነት የሚመጡበትን መመሪያ ለሚመረጠው አካል ይሰጣል።

12. የኢ.ፌ.ዲ.ሪ. ፍትህ ሚኒስቴር በዚህች ቤተ ክርስቲያን ለመስጅ ያቀደውን እርምጃ ከመውለድ ተቆጥቦ ጉዳዩን የኢትዮጵያ ወንጌላውያን አብዮተ ክርስቲያናት ግብረት በመስጠት ለቤተ ክርስቲያኒቱ አንድነትና አርቅ ስላሳየው ትብብርና በጉ ምላሽ የዚህ ልዩ ጠቅላላ ጉባዔ ምስጋና እንዲመዘገብ አለምናልሁ።

13. ለአያሌ ዓመታት ቤተ ክርስቲያኑን ለፈታተናት የቆየው የመለያየት ችግር እንዲቃወም የኢትዮጵያ ሙሉ ወንጌል አማኞች ቤተ ክርስቲያን መሪዎችና የአዲስ አበባ ሙሉ ወንጌል አማኞች ቤተ ክርስቲያን መሪዎች ቀርበው ውሳኔ በመወሰናቸውና ከእኛ ከአስማሚና ደንብ ክርቃቂ ኮሚቴ ጉን በመቆማቸው እዚህ ደርሰናል። ስላሳዩት ቀና ትብብርና ለአንድነት ሲሉ ስለከፈሉት መሥዋዕትነት በዚህ ብተብብርው ጉባዔ ፊት እንዳመለከገናቸው ይፈቀድልኝ። የልዩ ጠቅላላ ጉባዔውም ምስጋና ይመዘገባል።

14. በአዲስ አበባ ከተማ፣ በየከልልና ከኢትዮጵያም ጡላ ያሉት የሙሉ ወንጌል አማኞች፣ እንዲሁም የኢትዮጵያ ወንጌላውያን አብዮተ ክርስቲያናት ምስመናንና አንልጋዮች በአሉትና በሐሳብ ስላደረጉልን ትብብርና ስላሳዩት በጉ እንልግሉት የዚህ ልዩ ጠቅላላ ጉባዔ ምስጋና እንዲመዘገብላቸው አመለክታልሁ።

15. አስማሚና ደንብ አፈጻጸም ከሚቱ ይህንን ብርቱ ሥራ በማንግጥና በመሰላብት ሀረተኝነት፣ የኢትዮጵያ ሙሉ ወንጌል አማኞች ቤተ ክርስቲያን የተወሰነ ሰዓት መንደሮች፣ ከአዲስ አበባ ሙሉ ወንጌል አማኞች ቤተ ክርስቲያን የተወሰነ አግባት መንደሮችና የኢትዮጵያ ወንጌላውያን አብዮተ ክርስቲያናት ግብረት ብርቱ የተወሰነውን አራት መንደሮች ጊዜያቸውን፣ ዕውቀታቸውንና ትሎታቸውን ሠውተው ይህንን ብርቱ ጉዳይ እዚህ ለማድረስ በመቻላቸው በሚቱው ስም «የማንበቃም» ባረዎች ገን፣ ልናደርገው የሚገባንን አድርገናል። (ሰቃ. 17፡10) ስል ለሚቱው እንልግሉት የልዩ ጠቅላላ ጉባዔ ምስጋና እንዲመዘገብ አሳለባሁ።

ይህንን ልዩ ጠቅላላ ጉባዔ ጌታ ዘመንፈሉ ይምራ።

ዓለሙ ጅግ (ቴዎ)
የአስማሚና ደንብ አርቃቂ ኮሚቴ ሰብሳቢ

ጋሽ በቀለ ከወሬ ፍጆታ በላይ ሊሆኑ የሚችሉ ብዙ ሰብዓዊና መንፈሳዊ ብልጥግናዎች አንዳሉት አውቃለሁ። ታሪኩን በብልጥግናዎቹ ጀቡኖ አቅርቦልኝ ቢሆን ኖሮ በነፍሱ መቋጠሬ ቀርቶ ወደ ላይ እያንጋጠጥኩ ከአርሱ መማሩ በአሰላቸኝ ነበር። ዝቅ ብሎ እንደ ምድጃ ዳር ትረካ ሲያዋየኝ ግን ከዐመድና ከትቢያ የሚያነሳውን፣ ሰባራ ጠጋኙን፣ ፍርስራሽ (መቃብርም) ቆፋሪውን፣ የመደደዎች ወዳጅ የሆነውን የጌታ አምላኪን የምሕረቱን ባለጠግነት አሳየኝ። ይኼ ነው ባዶነት፤ ከቶስ ድካ ልሽሽግ ቢልስ ምትን ይሸሽገዋል!!? (በመንፈስ ድካ የሆኑ... ብዬ ልቀጥል ነበር፤ የሰባኪዎቹን ሥራ መሻማት ይሆንብኛል።)

ጋሽ በቀለ እንደ ባለ አእምሮም - እንደ እግዚአብሔርም ሰው፣ እንዲህ ሆኖ ወደ አንባቢ መቅረቡ ወደ ፊት ሕይወታቸውን በጽሑፍ መልክ ለሚያካፍሉን አንጋፋ አገልጋዮቻችንና የሕይወት ታሪክ ጸሐፊዎቻችን ፈር የቀደደ ይመስለኛል። ግልጽነት፣ ቀጥተኛነት፣ ሽንገላ-አልቦነት፣ ጎሊናዊ ሰላት፣ አርአያነት - ሰውነት፤ ... የተርከፈከፈበት አተራረክ ሰው ያበጃጃል - እስከ ማዶው ትውልድ ድረስ። እኔን መቼም አንጠኛል።

ረዥም ዕድሜ ለጋሽ በቀለ
ወንድዬ አሊ

ይህን መጽሐፍ ለማየት ብዙ ቁየን። ጭብጥ ሐሳቡ አንድ ሰው ከአከራሪ አማኝነት ወደ ከሀዲነት፣ ከከሀዲነትም በ“ምትን ዐውቄነት” (agnosticism) ዐልፎ ወደ አማኝነት የተመለሰበት ታሪክ ትውስታ ነው፤ የእግዚአብሔር ጣልቃ ጉበነት ደግሞ የእያንዳንዱ እርከን መሸጋገሪያ ሆኗል። የአንድ ግለ ሰብ ታሪክ ብቻ ግን አይደለም፤ የቤተ ክርስቲያንና የአገር ታሪክንም ዐቅፏል። የዘመን መስታዎት ነው። ጋሽ በቂ፣ “የሕይወት ታሪክህን ለምን አትጽፍም?” ስለው፣ “የሕይወት ታሪክ እንዴት በልጅነት ይጻፋል?” ይለኝ ነበር፤ ታዲያ አሁን ማርጀቱን አመነ ማለት ነው?፤ የሆነሰ ሆኖ እግዚአብሔር “ጣልቃ እየገባ” የሚታይበትን ታሪክ መርጦ ማቅረቡን የሚነግረን፣ የእግዚአብሔር ጣልቃ ጉበነት የሌለበት ምን ታሪክ አለውና ነው?፤ ምን አባቴ ዐውቃለሁ፤ መጽሐፉን ጠይቄታ! ጸሓፊው ድካሙንና ውድቀቱን ሳይቀር አውስቷል፤ ተጭቶንም። በተለይ ካልተመለሱ ጥያቄዎች ጋር መኖሩን ማንበቢና “መልስ በኪሱ” አለመሆኑን ማወቁ አስደስቶኛል። ለካ ጋሽ በቂ እኛ ሰፈር ነው! እንኳንም መጽሐፉን ለማግኘት ብዙ ቁየን!

ጳውሎስ ፈቃዱ

